

DARBININKAS

Vol. XCI, Nr. 4 (50)

341 Highland Blvd, Brooklyn, NY 11207

Balandis - April 2006

Velyknaktis Vilniaus arkikatedroje

Kardinolas AUDRYS JUOZAS BAČKIS

Vilniaus arkivyskupas metropolitas

Brangūs Broliai ir Seserys,

Mūsų širdis didžiu džiaugsmu pripildžiusio velykinio šlovinimo metu skambėjo žodžiai: *Tikrai šioji naktis palaiminga: jai vienai teko laimėti patirti metą ir valandą, kurią Kristus iš mirties prisikėlė.* Tai velykinės pergalės prieš mirtį giesmė, kuri suskambo iš tuščio Viešpaties kapo ir pasklido po visą pasaulį. Pasklido nešdama žinią apie prisikėlusį Nukryžiuotąjį Jėzų Kristų, Dievo Sūnų. Jis savo gyvybės kaina įveikė žmoniją kausčiusią nuodėmę ir sugrąžino mums galimybę tapti Dievo vaikais. Jėzaus gailestingumas apreiškia begalinę Dievo meilę žmogui. Dievas ateina ieškoti paklydusio, nupuolusio, išsigandusio.

Šios nakties Evangelijoje girdėjome, kaip angelas ragina moteris: *Eikite, pasakykite jo mokiniams ir Petriui: jis eina pirma jūsų į Galilėją. Tenai jį pamatysite, kaip jis yra jums sakęs (Mk 16, 7).* Pirmoji Bažnyčia, suburta tikėjimo, skuba susitikti Prisikėlusį Viešpatį.

Šią šventą naktį viso pasaulio tikintieji atėjo į Dievo namus susitikti su mus atpirkusių Išganytoju. Šis susitikimas nėra vienkartinis įvykis. Evangelija tikintiesiems praneša kur kas džiugesnę žinią: mes šiandien ir kasdien galime sutikti gyvą, tarp mūsų veikiančią Viešpatį. Per Krikšto malonę mes įgyjame teisę jau dabar įžengti į Kristaus Karalystės žemes. Kur ir kaip mūsų laukia Prisikėlęs Kristus? Kelias į šį susitikimą yra **tikėjimas, viltis ir meilė.**

Kristaus Prisikėlimas yra mūsų tikėjimo pagrindas. *Jei Kristus nebuvo prikeltas, tai tuščias mūsų skelbimas ir tuščias jūsų tikėjimas (1 Kor 15, 14),* – be išlygų tvirtina šv. Paulius. Dievas gelbsti pasaulį tikėjimu. Tikėjimas nėra tik iš protėvių paveldėta tradicija, tikėjimas nėra savo originalumu patraukiančios gražios apeigos, tikėjimas nėra mūsų noras pasirodyti geresniais ir svarbesniais. Tikėti – tai patirti Dievą kaip tą, kuris mane pamilo ir paaukojo save už mane (*Gal 2, 20*). Nuodėmė pažeidė žmoguje Dievo paveiklo grožį, suardė kūrinių harmoniją bei darną atnešdama kančią ir mirtį. Dievas atėjo gelbėti sužalotą kūrinį, bet Jo žodžiai nepasiekė

žmogaus širdies. Tuomet Jis paaukojo savo gyvybę ir kryžiaus mirtimi sukrėtė žmogų iki pačių gelmių. *Kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs (Jn 12, 32),* – sakė Kristus.

Kas pažino ir įtikėjo nukryžiuotojo Dievo meile, tam jis atidavė savo gyvenimą ir leido tapti nauju žmogumi, perėjusiu iš nakties į dieną, iš mirties į gyvenimą. Tikinčiojo gyvenimo kelionės švyturys yra viltis. Viltis – tai kasdienė krikščionio būseną, kuri remiasi realiu Dievo pažadu. Žmogų šios žemės kelionėje lydi daugybė baisumų: bijome mirties, kančios, vienvatės, išsiskyrimo su mylimais asmenimis, teikiančiais saugumą. Tikėjimas mus įgalina priimti iš Dievo rankų vilties dovaną, kuri remiasi visišku pasitikėjimu Dievo meile. Iš meilės Dievas mus sukūrė, iš meilės Jis paaukojo savo gyvybę, kad mus atpirktų, iš meilės Jis pasiliko tarp mūsų. Begalinė Dievo meilė ir Jo gailestingumas yra mūsų vilties burė, genanti gyvenimo valtį teisinga kryptimi į Tėvo namų uostą.

Evangelija mums aiškiai byloja, kad Kristus įvykdo tai, ką sako. Tik tas, kuris visa sukūrė, gali atkurti nuodėmės suardytą būtį. Viltis suteikia drąsos pažvelgti į savo nuodėmes ir jas išpažinti, idant galėtume priimti iš Dievo rankų gailestingumo dovaną. Turime išdrįsti įžengti į savo nuodėmės kapą. Tik čia suvokiame, ar mūsų gyvenimas turi prasmę ir atveriamė ją. Dievo meilė, atpažinusi nuosirdžią žmogaus atgailą, kuria žemėje gėrio karalystę. Iš nuodėmės vergijos išvaduotas žmogus yra pajėgus mylėti.

Meilė įveikia baimę ir nepasitikėjimą. Ji tyliai, bet atkakliai sėja gerumą, gailestingumą, užuojautą. Ji prisiliečia prie kančios, ir kančia ima brandinti kantrybės vaisius. *Meilė, – pasak šv. Pauliaus, yra, – kantri, meilė maloninga, ji nepavydi; meilė nesididžiuoja ir neišpuiksta. Ji nesielgia netinkamai, neieško savo naudos, nepasiduoda piktumui, pamiršta, kas buvo bloga, nesidžiaugia neteisybe, su džiaugsmu pritaria tiesai. Ji visa pakelia, visa tiki, viskuo viliasi ir visa ištveria. Meilė niekada nesibaigia (1 Kor 13, 4–8).*

(nukelta į 13 psl.)

Daugiau kaip dešimtmetį Lietuvos kariuomenę remiančios Jungtinės Valstijos ir šiemet Lietuvos gynybai suteiks 13,6 mln. JAV dolerių (39,3 mln. litų) finansinę paramą. Kaip BNS sakė tarptautinį bendradarbiavimą kuriojantis Krašto apsaugos ministerijos sekretorius Renatas Norkus, pagal JAV Užsienio ginkluotųjų pajėgų finansavimo programą (Foreign Military Financing, FNF) šiemet Lietuvai pasieks 4 mln. 455 tūkstančių JAV dolerių (12,9 mln. litų) parama, kuri bus naudojama kariuomenės modernizavimui. Pasak R. Norkaus, pagal kitą, Tarptautinio karių mokymo (*International military education and training, IMET*) programą, Lietuvos kariuomenei bus skirta dar 1 mln. 118 tūkst. JAV dolerių (3,2 mln. litų). Be to, pagal JAV prezidento George W. Bush paskelbtą "Solidarumo partneriams kovoje už laisvę iniciatyvą" (*"Solidarity Initiative to Support our Partners in Freedom"*), Lietuvos kariuomenės dalyvavimui tarptautinėse operacijose Irake ir Afganistane bus skirta 8 mln. JAV dolerių (23,2 mln. litų). 2005 metais pagal FMF programą JAV Lietuvai skyrė maždaug 6,4 mln. JAV dolerių, 2004-aisiais - 6,4 mln. dolerių, 2003-aisiais - 7 mln. JAV dolerių. Pagal IMET programą 2004-aisiais ir 2003-aisiais Lietuvai buvo skirta po 1,2 mln. dolerių. Be to, JAV remia Lietuvos vadovaujamą Afganistano Goro provincijos atkūrimo grupės misiją. Pernai buvo skirta daugiau kaip 30 mln. JAV dolerių stovyklos įkurdinimo, aprūpinimo ir palaikymo darbams, kuriuos atliko JAV gynybos rangovė kompanija "Kellogg Brown and Root" (KBR). Lietuva ir JAV memorandumą dėl bendradarbiavimo gynybos ir karinių santykių srityse pasirašė 1994 metais. JAV yra aktyvi paramos teikėja

Lietuvai vykdant kariuomenės reformą, taip pat užtikrina visokeriopą paramą šalies kariams, dalyvaujantiems tarptautinėse operacijose. JAV taip pat aktyviai teikė pagalbą Lietuvai siekiant narystės NATO.

BNS

Nuo liepos 1d. minimalus atlyginimas bus 600 litų, o ne 550 litų kaip anksčiau, tam pritarta Vyriausybės posėdyje. Taip pat nuo balandžio keliasdešimt centų didėja ir minimalus valandinis užmokestis - iki 3,65 Lt. Pasak Socialinės apsaugos ir darbo ministrės Vilijos Blinkevičiūtės, ekonominės sąlygos kelti atlyginimus yra neblogos. „Praeitais metais įmonių pelnai gerokai išaugo, ypatingai prekybos sektoriuje, kur nemažai darbuotojų gauna minimalią algą“, - teigė V. Blinkevičiūtė. Pasak Finansų ministro Zigmanto Balčyčio, minimalaus užmokesčio kilimas infliacijos šalyje nedidins. Vyriausybės programoje taip pat yra numatyta 2006 metais neapmokestinamą minimumą padidinti iki 390 litų. Valstybės politikams, teisėjams, valstybės pareigūnams, kariams ir valstybės tarnautojams atlyginimai nekis ir bus skaičiuojami pagal 430 litų minimalų atlyginimą. Minimalaus uždarbio didinimui valstybės biudžete yra numatyta apie 31 milijoną litų. Statistikos departamento duomenimis, minimalųjį darbo užmokestį ir mažiau gauna apie 20 proc. visų darbuotojų. Vyriausybės 2004-2008 metų programoje numatyta, kad minimalus uždarbis 2008 m. pasieks 800 litų per mėnesį. Vidutinis mėnesinis šalies darbuotojų bruto darbo užmokestis 2005 m. paskutinį ketvirtį sudarė 1453,4 Lt.

www.delfi.lt

Pernai nedarbo lygis Lietuvoje buvo 8,3 proc. - 3,1 procentinio punkto mažesnis nei 2004 metais, ir buvo mažiausias per pastaruosius penkerius metus. Tokius duomenis paskelbė Statistikos departamentas, apklausęs 10 tūkst., arba 0,4 proc. 15 metų ir vyresnių gyventojų. Statistikos departamento gyventojų užimtumo tyrimo duomenimis, 2005 metais šalyje dirbo 1,474 mln. gyventojų - 38 tūkst. daugiau

nei prieš metus. Per metus bedarbių skaičius sumažėjo 51,5 tūkst. - iki 132,9 tūkstančio. Bedarbių skaičiaus mažėjimą lėmė ekonomiškai aktyvių gyventojų (darbo jėgos) skaičiaus mažėjimas. Darbo jėga per metus sumažėjo 14 tūkst. žmonių (0,9 proc.) - iki 1,607 mln. žmonių.

BNS

Pagal gydytojų skaičių, tenkantį tūkstančiui gyventojų, Lietuva - viena pirmaujančių šalių pasaulyje. Iš 192 Pasaulio sveikatos organizacijai priklausančių valstybių daugiau gydytojų buvo tik 11 šalių. Tūkstančiui gyventojų tenkantis slaugytojų skaičius didesnis 22 šalyse. Pagal apsirūpinimą odontologais ir vaistininkais Lietuvai tenka 28 vieta pasaulyje. Ekspertų nuomone, 100 tūkstančių gyventojų pakaktų 335 gydytojų. Statistikos duomenimis, Lietuvoje jų kol kas daugiau nei reikėtų, tačiau prognozuojama, kad iki 2015 metų dėl emigracijos, amžiaus, kitų priežasčių trūks tūkstančio gydytojų. Disertaciją medikų pasiūlos ir poreikio tema apgynusios daktarės Liudvikos Starkienės prognozėmis, problemišiausios medicinos sritys bus anesteziologija, ginekologija ir oftalmologija. Ginekologija problemiška dėl to, kad iš visų srityje dirbančių gydytojų trečdalis vyresni nei 60 metų amžiaus. Apskaičiuota, jog dėl migracijos, amžiaus ar kitų priežasčių per metus šią specialybę „apleidžia“ 26 ginekologai. Tai reiškia, jog kasmet turi atsirasti bent 20 specialistų, kurie galėtų juos pakeisti. Ne ką geresnė situacija ir oftalmologijoje. Vyresni nei 60 metų amžiaus - net 28 procentai akių gydytojų. Vyresnių anesteziologų dalis palyginti nedidelė - tik 10 procentų. Tačiau šios srities medikai - vieni paklausiausių užsienyje. Europos Sąjungoje 100 tūkstančių gyventojų vidutiniškai tenka apie 360-370 gydytojų. Didžiausias jų stygius Didžiojoje Britanijoje. Daugiausia medikų Ispanijoje ir Graikijoje, kur 100 tūkst. gyventojų tenka daugiau kaip 400 gydytojų. Šioje srityje pirmaujančioje Italijoje 100 tūkstančių gyventojų sveikata rūpinasi beveik pusė tūkstančio gydytojų.

www.delfi.lt

MIRĖ AMBASADORIUS ANICETAS SIMUTIS

Ambasadorius Anicetas Simutis mirė 2006 m. kovo 8 d., sulaukęs 97 metų amžiaus. Gyveno East Rockaway, New Yorko priemiestyje.

Daugelį metų Anicetą slaugė ir prižiūrėjo jo žmona Janina, kuri staiga mirė 2003 m. liepos 12 d. Nuo to laiko velionio priežiūra rūpinosi duktė Aldona, kuriai nuosirdžiai padėjo ir labai rūpestingai velionį globojo Paulina Vasiliauskaite.

Atsisveikinimas su Anicetu Simučiu įvyko kovo 13 d. Campbel Funeral Chapel, Madison Ave. ir 81st St., New York City. Čia maldas prie karsto sukalbėjo kun. Vytautas Volertas, V. Apreiškimo par. vikaras Maspeth, NY. Atsisveikinimą pravedė LB NY apygarnos pirm. Ramutė Žukaitė. Kalbėjo: naujasis LR ambasadorius prie Jungtinių Tautų Dalius Čekuolis, LR gen. konsulas Mindaugas Butkus, Jurgis Valaitis ir kiti. Anūkė Laima Sruoginytė – Bukauskienė atsisveikino šeimos vardu (jos kalbą čia spausdiname); o anūkė Kristina Sruoginytė šeimos vardu angliškai padėjo visiems kalbėtojams ir dalyviams, kurių buvo daugiau nei 50. Prie karsto budėjo skautų atstovai su vėliavomis. Atsisveikinimas užbaigtas sugiedant Lietuvos himną.

Laidotuvių mišios buvo V. Atsimainymo par. bažnyčioje Maspeth, NY, kovo 14 d., kurias aukėjo kun. Vytautas Volertas. Mišių metu Laima Šileikytė Hood, LB NY apylinkės pirm., perskaitė LR ambasadorės Gintės Damušytės užuojautą, kurią čia spausdiname.

Po mišių palaikai buvo sudeginti. Aniceto ir Janinos Simučių pelenai greitai laiku bus pervežti į Lietuvą ir ten palaidoti. Nuliūdime liko duktė Aldona ir sūnus Julius su šeimomis.

Redakcija

* * *

Atsisveikinus su mano seneliu, kuris yra Ambasadorius Anicetas SIMUTIS

Mano senelis man buvo ypač artimas, nes gimėme tą pačią dieną—Vasario 11. Eilę metų abu šventėm savo gimtadienius kartu, niekad nepamiršdavom, nes tai buvo mūsų bičiulystės šventė, mūsų diena. Bet gimtadienis nebuvo išimtinis mūsų artimumo šaltinis—man senelis buvo ir liks gyvenimo pavyzdys.

Man jis parodė kaip galima gyventi kukliai, bet tuo pačiu darbščiai. Kaip galima siekti aukšto idealo, netgi tada, kai to idealo, to giliaus įsitikinimo kelias, nėra nei lengvas, nei praktiškas, nei pelningas.

Prie mano senelių stalo yra sėdėję tiek ambasadoriai, tiek visai paprasti žmonės. Visi jie buvo laukiami svečiai. Visus priimdavo ir visus vaišindavo vienodai—su pagarba, draugiškai, šiltai.

Mūsų pasaulis sparčiai keičiasi—keičiasi kas sekundę,

Tuometinis Lietuvos Gen. Konsulas Anicetas Simutis kalba "Darbininko" 75 metų sukakties šventėje 1990 m. gruodžio 2 d.
Vytauto Maželio nuotr.

kas minutę, kas valandą. Keičiasi dešimtmečiai, šimtmečiai, tūkstantmečiai. Per savo devyniasdešimt septynerius gyvenimo metus mano senelis dėjo visas pastangas gyventi savo istoriniam momente. Būdamas aštuoniasdešimt metų amžiaus steigė nepriklausomos Lietuvos misiją prie Jungtinių Tautų ir mokėsi naudotis kompiuteriu. Pasaulis kito—kito ir jis.

Ilgas jo nueitas kelias nuo Tirkšlių kaimo—kaimas, kuris mano senelio vaikystės laikais buvo nusiaustas caro okupacijos. Kaimas iš kurio vyrai, tuo pačiu ir jo tėvelis, išėjo kariauti per Pirmą pasaulinį karą ir nebesugrįžo. Pirmą jo mokyklą buvo pas tokią moterį, kurią kaimiečiai praminė ragana, nes ji mokėjo daug užsienio kalbų—Šatrijos Ragana.

Paskutiniai jo gyvenimo metai nebuvo lengvi—trys insultai, sunki klubo operacija, sekė liga po ligos. Norėčiau padėkoti savo mamai, Aldonai Simutytei, kad per tuos sunkiausius metus darė viską, nesigailėdama nei savo jėgų, nei lėšų, kad senelis galėtų likti savo namuose, savo įprastoj erdvėje, kad galėtų kas rytą atsikėlęs pažvelgti į savo mylimos žmonos Janinos portretą. Bet svarbiausia, ji buvo šalia, buvo ryšys su pasauliu už jo namų slenksčio, buvo dukra.

Norėčiau padėkoti Paulinai Vasiliauskaitei, kuri per tuos tris sunkiausius paskutinius jo gyvenimo metus prižiūrėjo jį su tikra meile ir rūpesčiu. Paulina kartą man sakė, "aš jį prižiūriu lyg jis būtų mano tėvukas," ir tai tiesa.

Ačiū Jums visiems, kad atėjote šį vakarą pagerbti, prisiminti mūsų senelį, mūsų tėvelį, mūsų konsulą ilgais okupacijos metais, ir pagaliau—laisvėje—mūsų visų Tautos Ambasadorių.

Laima Sruoginis
(nukelta į sekantį psl.)

(atkelta iš 4 psl.)

Užuojauta

Reiškiu gilią užuojautą Jums, p. Aldona, Jūsų broliui ir kitiems artimiesiems mirus Jūsų brangiam tėveliui Anicetui Simučiu. Tai didelė netektis ne tik Jūsų šeimai, bet ir visai lietuvių tautai.

Turėjau garbę kartu su juo dirbti steigiant Lietuvos Misiją prie Jungtinių Tautų, kai jis buvo paskirtas pirmuoju Lietuvos atstovu Jungtinėse tautose. Jis buvo puikus pavyzdys: atskirtas nuo Tėvynės, jai visą gyvenimą ištikimai tarnavo; jis dirbo sąžiningai, mąstė valstybiškai ir siekė kilnių tikslų, kasdien įrodydamas savo meilę Lietuvai; gražiu humoro jausmu jis užkariaudavo kitus, net ir priešiška Lietuvai nusiteikusius.

Giliai liūdime, nes iš šio pasaulio iškeliavo paskutinis Lietuvos diplomatinis Amerikoje mohikanas.

Džiaugiuos turėjus privilegiją ambasadorių Anicetą Simutį pažinti iš arčiau bei turėjus galimybę pradėti savo diplomatinę karjerą jo globoj ir sekdamas jo šviesiu pavyzdžiu. Pagarbiai,

Ambasadorė Gintė Damušytė

* * *

Čia perspausdiname "Darbininko" 2004 m. nr. 3 (25) tilpusį **Pauliaus Jurkaus** parašytą straipsnį, kai ambasadorius Anicetas Simutis šventė 95 amžiaus metus.

Redakcija

Ambasadorius ANICETAS SIMUTIS sulaukė 95-tojo gimtadienio!

Š.m. vasario 11 d. Anicetas Simutis, buvęs ambasadorius Jungtinėse Tautose, kukliai atšventė savo 95-tą gimtadienį dukters Aldonos ir anūkų ratelyje. Nors žmona Janina staiga mirė 2003 m. liepos 12 d., Anicetas dar vis tebegyvena savo namuose East Rockaway, NY, kur jį globoja duktė. Susipažinkime su jo gyvenimu.

Anicetas Simutis, atstатыtos Lietuvos Respublikos pirmasis ambasadorius Jungtinėse Tautose, savo gyvenimo didžiąją dalį praleido New Yorke.

Čia jis atvyko 1936 m., eidamas 27 metus nepriklausomos Lietuvos vyriausybės paskirtas generalinio konsulo sekretoriumi. Po ketverių metų čia pergyveno Lietuvos okupaciją. Sunkiausiose sąlygose jis dar 50 metų atstovavo pavergtai Lietuvai. Išsilaikydamas pareigose, jis anų laikų Lietuvą sujungė su naujai atstatyta nepriklausomybe. Naujoji Lietuva, įvertindama jo triūsą dėl Lietuvos laisvės, paskyrė jį Lietuvos ambasadoriumi Jungtinėse Tautose.

Čia praleidęs 68-erius metus, Anicetas Simutis sutapo su New Yorko lietuviu. Jis buvo viso lietuviško gyvenimo liudininkas: dalyvavo mūsų renginiuose, juos atidarė, sakė kalbas. Tamsiais Lietuvos okupacijos metais, jis buvo laisvės šauklys, užsienio lietuvių tarpe palaikė optimizmą, laisvės atgavimo viltį, organizavo pagalbą Lietuvai,

atvykusiems lietuviams padėjo įsikurti.

Anicetas Simutis gimė 1909 m. vasario 11 d. Tirkšliuose, Mažeikių apskr. Kai 1914 m. prasidėjo Pirmasis pasaulinis karas, jam buvo vos penkeri metai.

Apie savo tėvus prisiminimuose jis taip sako: "Giliame Žemaitijos šiaurės miestelyje, Klykliuose, tėvas buvo valstybinės monopolijos krautuvės vedėjas. Carų valdomoje Lietuvoje lietuvis padoresnės tarnybos retai kada galėjo tikėtis savame krašte. Prieš ištekėdama mama jau buvo spėjusi penketą metų pabuvoti Amerikoje. Tų laikų terminais, tėvai buvo "svietą matę", nes buvo ke lia vė ne tik toli už gimtųjų valsčiaus ribų, bet dargi ir už jūrų marių. Tų laikų sąlygomis materialiai gyveno jie patogiai".

Beveik su karo pradžia tėvas buvo mobilizuotas į caro kariuomenę. Tuo pačiu ramus šeimos gyvenimas staiga nutrūko. Motina liko viena su vaikais. Aniceto brolis buvo vienais metais jaunesnis, gi sesutė gimė 1915 m. pradžioje. Beliko tik viena išeitis: keltis į mamos brolio tvarkomą šeimos ūkį Ukrainų-Židikų apylinkėje. Bet tasai brolis irgi buvo mobilizuotas. Liko žmona su dviem vaikais, kurie savo amžiumi buvo panašūs į Anicetą ir jo brolį.

Ūkis turėjo 20 ha. Vyriausia šeimininkė buvo mamos mama, paskui ėjo mamos svainė ir penki vaikai. Pats vyriausias buvo penkerių metų Anicetas. Nebuvo nė vieno suaugusio vyro. Kaimyniniai ūkiai irgi buvo panašioje padėtyje. Visur trūko darbo jėgos. Sunkesniems ūkio darbams moterys samdė paauglius pusbernius.

Ūkiai buvo maži vienkiemiai. Apylinkė buvo tolokai nuo didžiųjų kelių – tikras Lietuvos užkampis. Bet vokiečių kareiviai ir čia užklydavo. (Vokiečiai 1915 okupavo visą Lietuvą ir čia išsilaikė iki karo pabaigos). Jie ieškojo maisto, ypač lašinių, sviesto, kiaušinių ir kitų gėrybių. Mainais parūpindavo sunkiai gaunamo žibalo, druskos, cukraus ir kitokių ūkiškų reikmenų.

Į karo pabaigą maisto reikalai vis labiau sunkėjo. Žemaičiai prisiminė spaudos draudimo metus ir slaptas mokyklas su "daraktoriais". Ir Anicetui tokioje mokykloje teko pradėti savo "mokslus".

1919 m. Ukrainuose pradėjo veikti normali mokykla. Anicetas į ją atėjo jau mokėdamas skaityti ir rašyti, ir buvo paskirtas į aukštesnę klasę. Keturių skyrių pradžios mokyklą baigė Židikuose, ten išlaikė egzaminus ir gavo baigimo pažymėjimą. Privačiai pasiruošęs, išlaikė egzaminus į Telšių Vyskupo Valančiaus vardo gimnazijos trečią klasę.

Telšių gimnazijoje

Stoti į gimnaziją ištekliai nebuvo, bet atsikuriančioje Lietuvoje mokslas buvo labai branginamas. Kas norėjo mokytis, sugebėjo prasiveržti. Taip buvo ir Anicetui.

Nors pradžia buvo sunkoka, bet jis vis sukosi, bemo kydamas atsilikusius žemesnių klasių mokinius. Šis mokymo darbas Anicetui sekėsi. Perėjęs į penktą klasę, jis taip sustiprėjo finansiškai, kad net pajėgė nusipirkti dviratį.

(pabaiga kitame nr.)

KARDO (KARDŲ) RINKTINĖ

Gintaras ŠIDLAUSKAS

Lietuvos partizanų karinis pagrindinis junginys, kovojęs prieš sovietinę okupaciją.

Kardo (pradžioje vadinta Kardų) rinktinė apėmė Kretingos apskritį, rinktinės ribos įsiterpdavo į Plungės, Klaipėdos apskritis.

1945 m. lapkričio 15 d. remiantis Lietuvos Laisvės Armijos Žemaičių Legiono vado įsakymu Nr. 1, LLA Šiaulių apygardos Kretingos apskrities rinktinė buvo perorganizuota į LLA Kardų rinktinę, laikinai jos vadu paskiriant LLA Darbėnų kuopos vadą Kazį Kontrimą-Kontautą.

Kardų rinktinė 1945 m. lapkričio 24 d. įjungta į LLA Žemaičių Legiono sudėtį. Tuo metu rinktinė apėmė Skuodo, Mosėdžio, Salantų, Platelių, Darbėnų, Kartenos, Palangos, Endriejavo, Veiviržėnų, Gargždų valsčius, Kretingos miestą ir valsčių. Rinktinės veiklą buvo stengiamasi išplėsti ir į Klaipėdos kraštą.

1946 m. balandžio 17 d. rinktinė įjungta į Žemaičių apygardą.

Galutinai rinktinė susiformavo iki 1947 m. ir savo pastovią struktūrą išlaikė iki savo egzistavimo pabaigos.

Rinktinę sudarė kuopos, kiekviena apimanti atitinkamo valsčiaus teritoriją: Darbėnų vls. Vizbuto (štabo apsaugos kuopa), Endriejavo vls. Kaributo, Gargždų vls. Vidmanto, Kartenos vls. Buganto (du būriai), Kretingos vls. Širvydo, Kulių vls. Daugvaišo, Mosėdžio vls. Tautvaišo (sudarė trys būriai), Palangos vls. Narimanto, Platelių vls. Žygimanto (du būriai), Salantų vls. Tauro, Slyvos, Skuodo vls. Skirmanto (keturi būriai), Veiviržėnų vls. Nemeikos kuopos.

Kuopas sudarė du sektoriai: nelegaliai gyvenantys (partizanai) ir legaliai gyvenantys (rezervas) asmenys.

Po patirtų nuostolių rinktinėje vykdavo partizanų jėgų persigrupavimas, keitėsi kuopų aktyvumas, tačiau ir labiausiai nusilpusios kuopos greitai atsikurdavo iš rezervo. Ypač didelių praradimų dėl išdavysčių, areštų, MGB agentų-smogikų veiklos, čekistinių-karinių operacijų rinktinė patyrė 1947–1948 m. Nuo 1946 iki 1951 m. spalio mėn. žuvo 492 rinktinės partizanai, areštuoti 249 partizanai, rezervistai, rėmėjai. Per tą laikotarpį žuvo arba suimtas 21 rinktinės štabo narys. Per visą ginkluoto pasipriešinimo laiką rinktinėje veikė maždaug 700 partizanų.

Rinktinė nustojo veikti 1953 m. pradžioje, tačiau Kretingos rajone iki savo žūties 1965 m. liepos 6 d. slapstėsi paskutinis rinktinės ir visos Žemaičių apygardos partizanų Pranas Končius-Adomas.

Yra išlikę rinktinės štabo dokumentų archyvas. Rinktinės štabas leido laikraščius „Laisvės aukuras“,

„Tiesos ir kovos keliu“, periodinius biuletenius, atsišaukimus, lapelius.

Rinktinės partizanai dalyvavo daugelyje kautynių (iki 1948 m. – 8), užpuldinėjo automašinas su NKVD–MGB kareiviais.

Žymesni rinktinės kovotojų žygiai: 1945 m. gegužės 25 d. užpultas Endriejavo miestelis, sunaikinti valsčiaus dokumentai (1950 m. miestelis pultas dar kartą); 1948 m. birželio 7 d. per tris valandas išvaduoti Veiviržėnai, kur iškelta trispalvė, sunaikintos okupacinės valdžios įstaigos.

Rinktinės vadai:

Kontrimas Kazys-Tėvas, Montė, Kontautas – nuo 1945 m. lapkričio 15 d. iki 1945 m. gruodžio 28 d.;

Ožeraitis Jurgis-Ūsas, Antanas Mažeika – nuo 1945 m. gruodžio 28 d. Suimtas 1946 m. kovo 19 d.;

Kontrimas Kazys – nuo 1946 m. kovo 20 d. iki 1946 m. gegužės 19 d.;

Kėkštas Juozas-Drulis, Kaupas, Kanapė – nuo 1946 m. gegužės 20. Žuvo 1948 m. gegužės 6 d.;

Jucius Juozas-Antanaitis, Ričardas, Margis – nuo 1948 m. gegužės 16 d. Suimtas 1949 m. rugpjūčio mėn.;

Kontrimas Kazys – nuo 1949 m. rugpjūčio mėn. (vadovavo trumpai 1949 m.), žuvo 1952 m. spalio 30 d.;

Paulauskas Juozas-Bočius – nuo 1949 m., žuvo 1950 m. birželio 3 d.

Kaip žuvo Kardo rinktinės vadai

Juozas Kėkštas-Kiekšė (partizaniniai slapyvardžiai Drulis, Kaupas, Kanapė) gimė 1911 m. kovo 14 d. Biržų aps. Joniškėlio vls. Vildūnų k.

Lietuvos kariuomenės leitenantas, priklausė Šaulių sąjungai, generolo Povilo Plechavičiaus vadovaujamai Vietinei Rinktinei.

1938–1939 m. mokėsi Vidaus reikalų ministerijos Policijos mokykloje Kaune.

1941 m. dirbo Pasvalio miškų ūrėdijoje.

1941 m. Birželio antisovietinio sukilimo Biržų aps. Joniškėlio vls. partizanų-sukilėlių būrio vadas.

Vokiečių okupacijos metais dirbo Biržų aps. Nemunėlio Radviliškio vls. policijos nuovados viršininku, Švenčionių aps. Mielagėnų vls. policijos punkto vedėju.

Į ginkluotą pasipriešinimą įsijungė 1945 m.

Ginkluotoje rezistencijoje įvairiu laiku vykdė šias pareigas: Lietuvos Laisvės Armijos Kretingos apskrities Kardų rinktinės štabo organizacinio skyriaus viršininkas, štabo viršininkas, LLA Žemaičių Legiono Kardų rinktinės štabo žvalgybos ir rikiuotės skyriaus viršininkas, propagandos skyriaus viršininkas, apsaugos komendantas.

(nukelta į 17 psl.)

BAŽNYČIOS ŽINIOS

Parkas kardinolui atminti

Žasliai, iki šiol garsėję traukinių avarijomis, netrukus turėtų tapti patrauklia sakraline vietoje. Kaišiadorių vyskupo Juozapo Matulaičio iniciatyva ir sprendimu, Žaslių seniūnijos Guronų kaime kuriamas sakralinis Rožinio slėpinių parkas „Tėviškės šviesa“. Šiam itin originaliam parkui parinkta kardinolo **Vincento Sladkevičiaus** sodybos žemė. Įrengiant parką jau atlikta daugybė svarbių darbų, o būsimuosius iš dalies parėmė ir Lietuvos Vyriausybė, neseniai paskyrusi kardinolo atminimui įamžinti ketvirtį milijono litų.

Gražiausias pasveikinimas

Žaslių seniūnijos Guronų kaimo pakraštyje, V. Sladkevičiaus gimtinėje, stovi didžiulis kryžius. Kai būsimajam kardinolui buvo maždaug 18 metų, jo tėvai įsikūrė naujoje vietoje, kurioje dabar ir kuriamas Rožinio slėpinių parkas. Anot Kaišiadorių vyskupo J. Matulaičio, šiam parkui V. Sladkevičiaus tėviškė parinkta neatsitiktinai. Mat tokiu būdu siekiama įamžinti ne tik kardinolo, bet ir jo labai brangintą rožinio maldą, kurią laikė gražiausiu pasveikinimu Dievo Motinai.

Religinės ir valstybinės minties simbiozė

Vyskupo J. Matulaičio išpirktoje kardinolo V. Sladkevičiaus sodybos žemėje (beveik 10 ha) yra du pilkapiai, gilus melioracijos griovys, kuriuo teka vanduo. Sodybai priklausiusios žemės pakraštyje jau pastatytas akmuo kardinolo tėviškei atminti, įrengta erdvi aikštelė automobiliams, išasfaltuotas įvažas prie būsimo sakralinio parko, pastatyta Šv. Mergelės Marijos skulptūra ir penkių koplyčios. Palikta vieta centrinės koplyčios statybai. Šio sakralinio parko projekto autorius - architektas Stasys Petrauskas. Penkių koplytėlių paveiksluose norima parodyti visą rožinį, nes Popiežius Jonas Paulius II papildė jį ketvirtąja dalimi. Paveikslai nutapyti ketursienių gelžbetoninių koplytėlių išorinėse sienose. Dvidešimtyje paveikslų - jų dydis 3,5x2,5 m - rožinio slėpiniai menine forma sujungti su Bažnyčios gyvenimo istorija. Tokie diptichai (dviejų dalių paveikslai) leidžia įtaigia menine kalba prabilti apie svarbius religinius ir istorinius Lietuvos valstybei momentus. Visų dvidešimties paveikslų (kiekviename yra ir paaiškinamieji tekstai) autorius - profesorius Antanas Kmieliauskas.

Jau panaudota apie 800 tūkstančių litų

Sakraliniame parke dar reikia atlikti daugybę darbų, norint priimti pirmuosius lankytojus. „Didžiulių lėšų prireiks vandentiekiiui, elektrai atvesti, valymo įrenginiams. Juk planuojame kelis pastatus lankytojų reikmėms pastatyti, o kur dar centrinės koplyčios statyba. Jei atsirastų rėmėjų, gal ir senelių ar rekollekcijų namus

pastatytume. Gal praverstų ir kaimiškų amatų atgaivinimui skirtos patalpos...“ - samprotavo prie Rožinio slėpinių parko projekto palinkęs vyskupas J. Matulaitis. Anot vyriausio amžiumi, bet sportiškiausio Kaišiadorių rajone Žaslių seniūno Algimanto Mataičio, įrengiant Rožinio slėpinių parką jau panaudota apie 800 tūkstančių litų. Nuoširdžiai talkina Kaišiadorių miškų urėdija, bendrovė „Lietuvos geležinkeliai“. Tikimasi, kad atsiras ir kitų rėmėjų. Seniūnas tiki gražia sakralinio parko ateitimi. „Pernai pavasarį ant pastatytos Dangiškosios Motinos skulptūros (baltas akmuo buvo atgabentas net iš Indijos) galvos mačiau stovintį gandrą. Šis paukštis kiekvienai vietai atneša laimę“, - įsitikinęs seniūnas.

Virginija Skučaitė, „Kauno diena“ Nr 40

Lietuvoje mirė pranciškonas tėv. Bronius Poškus, OFM

31 d. Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai bažnyčios šventoriuje palaidojome kun. pranciškoną Bronių Poškų. Laidotuvėse dalyvavo ir šv. Mišias aukoją keletas pranciškonų ir trys parapijų kunigai. Šv. Mišioms vadovavo tėv. Astijus Kungys, pamokslą pasakė tėv. Julius Sasnauskas. Prie kapo Kretingos kapinėse atsisveikinimo kalbą pasakė mons. Alfonsas Svarinskas.

Velionis buvo pamaldus vienuolis ir didelis patriotas. Puikiai mokėjo suderinti ir kūno, ir sielos reikalus. Bė jokio svyravimo antrosios sovietų okupacijos metais ėmėsi pavoingo partizanų ryšininko darbo, atsiradus „LKB kronikai“ prisidėjo prie jos platinimo, katechizavo vaikus (už ką buvo baustas ateistinės valdžios), vienu metu globojo ilgametį sovietinių lagerių kalinį Petrą Paulaitį, dalyvavo Lietuvos laisvės lygos veikloje, 1987 m. mitinge prie A. Mickevičiaus paminklo. Globojo ir kelis senus, iš prieškario laikų išsilaikiusius pranciškonus Kretingoje, pats tapdamas pranciškonu 1978 m., dirbo zakristijonu, platino tautinę katalikišką pagrindžio spaudą, rinko naujus kandidatus pranciškonų vienuolijai ir, net sirgdamas, drastiškomis priemonėmis (bado streiku) reikalavo iš sovietinės valdžios grąžinti nacionalizuotą vienuolyną Kretingoje.

Nepriklausomybės metais visuomet dalyvavo savo plačios apylinkės partizanų renginiuose. Upynoje, savo tėviškėje, už savo pinigų pastatė gražų paminklą. Kiekvieną kartą stengėsi aktyviai ir materialiai prisidėti prie Laisvės kovotojų paminėjimo ir pagerbimo. Buvo apdovanotas Vyčio kryžiaus ordinu. Kada jam, sunkiai sergančiam, atvežė ordiną į ligoninę, pabučiavo jį ir apsiverkė. Iki mirties liko ištikimas partizanų ryšininkas. Dėl ligos netekęs kojos, prieš pat mirtį buvo perkeltas į pensiją, kur ir mirė.

Laisvės kovų dalyvio atminimas liks gražiu pavyzdžiu visiems, kurie brangina išsivadavimo kovas, atvedusias į nepriklausomybę.

Tebūnie pranciškonui Broniui, aktyviam laisvės kovų dalyviui, lengva Lietuvos žemė, į kurios prieglobstį perdavėme velionio kūną.

Mons. Alfonsas Svarinskas

Baltimore, MD

Apdovanojimas

Lietuvos Respublikos Seimo pirmininkas Artūras Paulauskas apsilankė Baltimorėje vasario 2 d., 2006 m. ir įgaliotas Lietuvos Respublikos Prezidento Valdo Adamkaus, apdovanojo du Baltimorės ilgamečius visuomenės veikėjus Ordinu „Už Nuopelnus Lietuvai“ Riterio Kryžiumi – taip buvo pagerbti J. Kęstutis Laskauskas ir Vytautas Petras Eringis.

Kęstutis Laskauskas gimė 1922 Anykščiuose. 1942 m. baigęs „Aušros“ gimnaziją Kaune, grįžo į Anykščius. Rusų frontui artėjant, 1944 m. iš Anykščių su tėveliu pasitraukė į Žemaitiją, manydami, kad pasitraukimas bus laikinas, kad amerikiečių, anglų ir prancūzų reikalavimu, rusai grįš atgal į savo tėvynę ir Lietuvos nepriklausomybė bus vėl atstatyta. Deja, tokiems įvykiams neišsipildžius, Kęstutis su tėveliu Vokietijos tremtinių stovykloje išgyveno iki 1949 m., kol atsirado galimybė persikelti į JAV.

1953 m. Kęstutis prisidėjo prie Alberto Juškaus ir Juozo Ruzgo 1948 m. pradėtos sekmadieninės lietuviškos radijo programos (*Lithuanian Melody Time*) Baltimorėje. Mat Juozo Ruzgo darbas pasiuntė jį į kitą valstiją, ir nuo 1953 m. Albertas pasikvietė Kęstutį į talką. Kad galėtų išlaikyti savo programą, Albertas ir Kęstutis organizavo daug smagių koncertų bei vakarų Baltimorės Lietuvių Namuose ir gegužinių Chesapeake įlankos pakrantėse. Alberto energija ir Kęstučio malonus balsas daug metų radijo bangomis padėjo išlaikyti lietuvišką žodį Baltimorės apylinkėse. Albertui Juškui susirgus 1990 m., Kęstutis perėmė programos vadovavimo darbą ir subūrė apie save gausų talkininkų kolektyvą,

Lietuvos Respublikos Ordino „Už Nuopelnus Lietuvai“ Riterio Kryžius. Ordinas paaukštas ir paemaliuotas 92,5% sidabras (27,19 gramų). Pilies Vartai (Gedimino Stulpai) auksiniai. Kaspinas raudonas su plonais trispalvės (geltona, žalia, raudona) pakraščiais. Ordinas suprojektuotas Lietuvos Kariuomenės dailininko Nerijaus Treinio.

vą, todėl ir toliau lietuviškos melodijos ir žodžiai lankė klausytojus Baltimorės apylinkėse. Deja, senatvė galų gale pasivijo Kęstutį ir lygiai po 50 metų nuo darbo pradžios, 2003 m. Kęstutis pasitraukė, perleisdamas darbą jaunesniajai kartai. Iki šios dienos Baltimorės Lietuvių Radijo programa veikia dėka Kęstučio pastatytų pagrindų. Pastebėtina, kad Baltimorės lietuviška programa be pertraukos veikia, nepraleidusi nei vieno savaitgalio nuo 1948 m., nors ir reikėjo devynis kartus pakeisti radijo stotis.

Vytautas Eringis gimė 1931 m. Gustonių kaime, Naujamiesčio valsčiuje, Panevėžių apskrityje. Atvyko jis į JAV ir Baltimorę 1949 m. įsijungė į Baltimorės leituvių kolonijos visuomeninį darbą. 43 metus išdirbo Baltimorės Lietuvių Bendruomenės valdyboje ir 27 metus buvo jos pirmininkas. O Lietuvių Bendruomenės Pietryčių apygardos pirmininku išdirbo 9 metus. Tuo pačiu metu Vytautas dirbo Baltimorės Lietuvių Namų valdyboje ir daug metų buvo Revizijos komisijos pirmininku. Vytautas palaikė ryšius su Lietuvos Respublikos ambasadoriais Washingtone: Stasiu Lozoraičiu, Alfonsu Eidintu, Stasiu Sakalausku ir Vygantu Ušacku ir buvo Lietuvos ambasados Washingtone pastato pagerinimo projekto aukų rinkėjas Baltimorėje.

Rusų imperijai pradendant griūti, Vytautas dalyvavo „Free Lithuania“ komitete ir organizavo demonstracijas Washingtone prie Rusų ambasados.

Vytauto įnašas į visuomeninę veiklą buvo jaučiamas daug kur Baltimorės lietuviškame gyvenime. Jis daug metų buvo Baltimorės Lietuvių Festivalio rengimo valdyboje, tautinių šokių grupių „Kalvelis“ ir „Svajonė“ tėvų komitete, Karaliaus Mindaugo šeštadieninės mokyklos tėvų komitete ir dramos būrelio „Svaja“ rėmėjų komitete.

Aleksandras Radžius

Ordino „Už Nuopelnus Lietuvai“ Riterio Kryžiaus apdovanojimo iškilmėse (iš k.): J. Kęstutis Laskauskas, Lietuvos Seimo pirmininkas Artūras Paulauskas ir Vytautas P. Eringis

TIESOS ŽODŽIO KELIAS

Aušra ŠUOPYTĖ

Pasipriešinimas režimui

Kovo 24 dieną Kardinolo Vincento Sladkevičiaus memorialiniame muziejuje Kaune buvo paminėtas pats reikšmingiausias XX a. pabaigos įvykis – „Lietuvos Katalikų Bažnyčios kronikos“ leidimas pogrindyje. Penkiasdešimties okupacijos metų laikotarpiu „Kronika“ atliko didžiulį vaidmenį atskleidžiant Lietuvos tikinčiųjų persekiojamą Sovietų Sąjungoje ir įsiliejo į visos žmonijos kovą už žmogaus teises ir laisves.

Arkivyskupas Sigitas Tamkevičius, „Kronikos“ redaktorius, gūdžią socializmo naktį apibūdino šiais žodžiais: „Persekiojimo laikotarpis buvo ir išbandymas, ir Dievo dovana. Išbandymas, nes kasdien reikėjo apsispręsti, ką priimti – tiesą ar melą; kuo būti – galingesniojo kolaborantu ar negalinčiojo apsiginti draugu; ką veikti – ramiai laukti, kai žudoma Bažnyčia, ar bent trupinėlių atsakomybės už jos ateitį užsidėti ir ant savo pečių. Persekiojimas buvo ir Dievo dovana, nes vertė mąstyti, ieškoti, branginti ir ginti tas vertybes, kurias labai lengva prarasti laisvės sąlygomis“.

Simboliška, kad šis prisiminimų vakaras surengtas kovo mėnesį. Juk ir Knygnešio dieną minime pavasariui auštant. „Kronikos“ leidėjų ir jos platintojų žygdarbis ne kiek nenusileidžia mūsų knygnešiams. Surengta paroda „Kronikos“ kelias“ supažindino svečius su rankraščiais, dauginimo technika ir išleistais numeriais.

Langas į pasaulį

Renginyje dalyvavo arkiv. S. Tamkevičius, ilgametė tiesos žodžio, atkeliavusio iš Lietuvos, skleidėja Jungtinėse Amerikos Valstijose Gintė Damušytė, sesuo Nijolė Sadūnaitė, ilgametis Vatikano radijo redaktorius mons. prof. hab. dr. Vytautas Kazlauskas, „Kronikos“ platintojas ir rėmėjas Petras Plumpa ir kiti. Skambiais dainų posmais ir prasmingomis eilėmis susirinkusiuosius pasveikino Garliavos Juozo Lukšos gimnazijos moksleiviai.

Lietuvos ambasadorė ypatingiems pavedimams G. Damušytė bendradarbiavimą platinant „Kroniką“ prisiminė pakiliai ir šiltai: „Lietuvos Katalikų Bažnyčios kronika“ pakeitė mano gyvenimą. Apie ją sužinojau iš spaudos, iš pokalbių šeimoje ir iš kunigo Kazimiero Pugevičiaus, platinusio ir vertusio į anglų kalbą. Visi „Kronikos“ platintojai, vertėjai stengėsi kuo plačiau skelbti tiesos žodį apie Lietuvą. Tai buvo pirmas iškirstas langas į pasaulį, skleidęs žmonėms tiesą apie okupuotą Lietuvą. Kun. K. Pugevičiaus prašoma pasiryžau vienerius metus paaugoti ir atsisakiau kitos veiklos Lietuvių katalikų religinėje šalpoje. Čia buvo įsteigtas Informacijos centras ir į pasaulį nusitęsė ne tik „Kronikos“ keliai, bet ir kita informacija apie Lietuvą. Vieneri metai greit pra-

Renginio dalyviai (iš kairės): Petras Plumpa, mons. prof. hab. dr. Vytautas Kazlauskas, Gintė Damušytė, arkivyskupas Sigitas Tamkevičius, sesuo Nijolė Sadūnaitė ir Jadvyga Damušienė
Jono Ivaškevičiaus nuotrauka

bėgo, ir aš pasilikau dar vienuolikai. Mano planai stoti į JAV diplomatinę tarnybą žlugo, nes tada kur kas svarbiau buvo informuoti skaitytoją apie Lietuvą ir tai, kas vyksta už geležinės uždangos. Tai buvo pirmieji laisvės ryto pragiedruliai. Šiandien kiekvienas galime pasimokyti tiesos žodžio ir teisingumo veiksmų. Tai vienas svarbiausių mums visiems ir šių dienų sampratos pavyzdžių. „Kronika“ buvo nuostabus pilietinės visuomenės sąmoningumo pavyzdys: žmonės rašė, spausdino, dauginė ir platino. Ji buvo verčiama į italų, ispanų, anglų, rusų kalbas ir taip vis plačiau vėrėsi Lietuvos langas į pasaulį“.

S. N. Sadūnaitė pasidalijo įspūdžiais apie susitikimą su popiežiumi Jonu Pauliumi II. „Grupė maldininkų iš Lietuvos, apsilankiusi Vatikane, turėjo laimės susitikti su Popiežiumi, – sakė s. Nijolė. – Jonas Paulius II leisdamasis laiptais iš tolo pamatė mane ir tarė: „O! Sadūnaitė!“ Ir paklausė: „Kaip ten, Sibire, buvo? Skaičiau jūsų knygą“. Malonu buvo iš Šventojo Tėvo lūpų išgirsti, kad jis labai myli Lietuvą“.

Mons. V. Kazlauskas Vatikano radijo bangomis pasauliui siuntė pačias vertingiausias žinutes iš Lietuvos, kurias pateikdavo „Kronika“. „Mes tada pajutome, kad visa užsienio žiniasklaida, skirta Lietuvai, igavo kitą kryptį, – sakė mons. V. Kazlauskas. – „Kroniką“, atrodė, yra skaitę ir kardinolas Jozefas Ratzingeris, dabartinis popiežius Benediktas XVI. Visus „Kronikos“ numerius gaudavo aukštieji Vatikano hierarchai. Šis leidinys plačiai pasklido po laisvąjį Vakarų pasaulį“.

Tylėti nebuvo galima

Kai 1969 metais kun. S. Tamkevičiui buvo atimta teisė atlikti kunigo pareigas, jis, pasitelkęs būrelį bendraminčių, tarp kurių buvo ir kun. Juozas Zdebskis, stojo į nematomą, bet atvirą kovą prieš Katalikų Bažnyčios persekiojimą. Tam pirmiausia pasitarnavo spausdintas žodis. Pirmieji bandymai nedidelius tekstus išspausdinti ant balto

JAV LB VYRIAUSIOS RINKIMŲ KOMISIJOS PRANEŠIMAS

JAV Lietuvių Bendruomenės (LB) XVIII-os Tarybos rinkimai vyks **2006 m. gegužės mėnesio 6-7 ir 13-14 dienomis**. Taryba - tai vyriausias JAV LB organas, nustatantis jos veiklos tvarką bei gaires, renkantis Krašto valdybos pirmininką ir dirbantis lietuviybės išlaikymui už Lietuvos ribų. Tarybą sudaro atstovai trejiems metams išrinkti iš visų 10 Amerikos apygardų ir jų valdybų pirmininkai. Kad Taryba labiau atspindėtų besikeičiantį išeivijos lietuvišką veidą, yra labai svarbu, kad Tarybos rinkimuose kandidatais ir rinkėjais dalyvautų visų bangų ir amžiaus lietuviai Amerikoje.

Šiam tikslui pasiekti, Vyriausia rinkimų komisija pradeda rinkėjų **registraciją**, kuria siekiama - surašyti kuo daugiau JAV gyvenančių lietuvių. Visi lietuviai gyvenantys Amerikoje priklauso Bendruomenei, ir turi visas teises dalyvauti šioje organizacijoje. Registracija vyks per JAV LB apygardas, apylinkes, paštu, elektroniniu paštu (tarybosrinkimai2006@yahoo.com) ir per

asmeninius kontaktus. Užsiregistravusiųjų pavardės ir adresai bus pasiūsti atitinkamoms rinkimų komisijoms, kurios užsiregistravusiems pasiūsis visą su balsavimu susijusią medžiagą. **Ši informacija nebus naudojama jokiems kitiems tikslams.**

Taip pat raginame apygardų ir apylinkių valdybas bei rinkimų komisijas pasiūlyti kuo daugiau **kandidatų į JAV LB Tarybą iki 2006 m. kovo 21 dienos**. Aktyviai balsuojančios apygardos turi galimybę padidinti savo atstovų skaičių Taryboje. Iškilus klausimams kreipkitės į Vyriausios rinkimų komisijos pirmininkę Vidą Jankauskiene - el. paštas: lcra@earthlink.net ; telefonas: (718) 849-2260.

Kvieskime visus lietuvius, sulaukusius 18 metų amžiaus, ir jų sutuoktinius dalyvauti rinkimuose - tai visų mūsų teisė ir pareiga. Raginkime savo šeimas, draugus ir pažystamus užsiregistruoti.

JŪSŲ BALSAI DUOS MUMS BALSĄ!!!

audeklo skiautės ir ją įsiūti į JAV vykstančios moters drabužių pasiteisino. „LKB kronika“ gimė. Vėliau kun. S. Tamkevičius su bendraminčiu P. Plumpa parengė pirmąjį „tikrą“ laikraščio numerį, pavadindami „Vivos voco“ („Gyvuosius šaukiu“). Kunigas, supratęs, kad leidimo sėkmę lems Bažnyčios palaiminimas, nuvyko pas tada dar vyskupą Vincentą Sladkevičių. Vyskupas pasiūlė: „Ar nebūtų geriau, jei leidinys aprašytų kokį nors įvykį ir būtų pridėtas trumpas komentaras? Ar ne toks leidinys mums būtų reikalingiausias?“ Vėliau kardinolas V. Sladkevičius tapo „Lietuvos Katalikų Bažnyčios kronikos“ krikštatėviu. Pirmąjį numerį taisė ir ranka perrašė P. Plumpa. „Kronika“ gimė 1972 metų kovo mėnesį mažame kambarėlyje Simne, kur tada vikaru dirbo kun. S. Tamkevičius.

Surinkti informaciją ir ją surašyti nebuvo ypač sunku, kur kas sunkiau buvo ją perduoti pasauliui. Pirmiausia žvilgsniai kryo į Maskvą, kur gyveno lietuvių bičiuliai disidentai: Sergejus Kovaliovas, Aleksandras Lavutas, Tatjana Velikanova, dvasininkas Glebas Jakuninas ir kiti. „Kronika“ pasiekė ir Andrejų Sacharovą bei „Gulago salyno“ autorių Aleksandrą Solženicyną.

Paskutinis numeris išėjo 1989 m. kovo 19 d. Iki Atgimimo buvo išleistas 81 „Kronikos“ nr. Leidimas tęsėsi 17 metų (Visi numeriai buvo spausdinti „Darbininke“).

Arkiv. S. Tamkevičius tą laiko atkarpą, kai buvo leidžiama „Kronika“, apibūdino taip: „Jeigu mes turime šiandien Lietuvą, tai turime būti dėkingi tūkstančiams kuklių lietuvių katalikų, kurie sunkiausiomis sąlygomis nenustojo vilties, meldėsi ir dirbo, kad ne tik Bažnyčia, bet ir Lietuva būtų gyva“.

2006 „XXI amžius“

Naujas lietuvių katalikų sielovados vadovas Vokietijoje

Vokietijos Vyskupų Konferencijos Migracijos komisijos pirm. vyskupas Josef Voss pranešė, kad jo komisija 2006 m. vasario m. 16 d. posėdyje priėmė šį nutarimą:

„Vokietijos Vyskupų Konferencijos Migracijos komisija patvirtina, kad kun. Alfonsas Kelmelis, gyvenantis Lietuvoje, nebėra Vokietijos lietuvių sielovados vadovas, nes jis yra galutinai atšauktas iš savo vyskupiją. Komisija jį atpalaiduoja nuo šių pareigų.

Vokietijos Vyskupų Konferencijos Migracijos komisija patvirtina Lietuvos Vyskupų Konferencijos įgaliotinio užsienio lietuvių sielovadai, prel. Edmundo J. Putrimo paskirtą kun. Vidą Vaitiekūną, gyvenantį Dorsten Vokietijoje, lietuvių sielovados atstovu Lietuvių gimnazijos kuratorijoje. Tuo pačiu Migracijos komisija paskiria kun. Vidą Vaitiekūną - iš pradžių dvejais metams - papildomai prie jo lig šiol einamų pareigų sielovados vadovu lietuvių kilmės katalikams Vokietijoje.

Kun. V. Vaitiekūnas yra Šiaulių vyskupijos kunigas. Jis studijuoja Muensterio universitete, yra Dorstene vokiečių parapijos klebonas ir aptarnauja Muensterio ir kaimyninių vyskupijų lietuvius.

Pagarbiai,

Pre. J. Vaitiekūnas

Lietuvos Vyskupų Konferencijos delegatas
užsienio lietuviams katalikams

Lietuvoje pasigendama katalikų solidarumo žiniasklaidoje

Vasario 21 dieną sukako dveji metai interneto dienraščiui *bernardinai.lt*. Lietuvos pranciškonų įsteigta ir išlaikoma žiniasklaidos priemonė nustebino daugelį. Ji gerokai skyrėsi ne tik nuo Lietuvoje įprastų katalikiškų leidinių, bet ir jau egzistavusių interneto portalų. „Tikrai nesijaučiame kuo nors geresni už kitas Lietuvos katalikiškas žiniasklaidos priemones. Kaip tik siekiame didesnio jų solidarumo ir bandome įveikti vidinį susiskaldymą“, – teigia jo vyriausiasis redaktorius *Andrius Navickas*. Pateikiame jums pokalbį, kuris padės labiau suprasti interneto dienraščio *bernardinai.lt* tikslus ir rūpesčius.

* * *

Kodėl kilo idėja steigti katalikišką dienraštį internete? Galbūt vertėjo geriau stiprinti jau turimas žiniasklaidos priemones?

Šį klausimą ypač dažnai girdėdavome pirmaisiais mūsų leidinio egzistavimo mėnesiais. Mano įsitikinimu, jis kiek keistokas. Šiandien daugelis net nežino, kiek katalikiškų žiniasklaidos priemonių buvo iki sovietinės okupacijos. Labai daug – daugiau nei šimtas. Neįtikėtina? O kiek turime šiandien? Ar šiandien katalikų balsas yra girdimas visuomenės gyvenime? Deja, tik per šventes, kai prisimena katalikybę tarsi kokią antikvarinę vertybę.

Dar vienas dalykas – tikrai nesuprantu, kodėl Lietuvoje taip abejingai žvelgiama į jau dabar egzistuojančių žiniasklaidos priemonių nykimą. Tyliai užgeso „Katalikų pasaulis“, „Lux“. Kiek šiandien žmonių skaito „Naująjį Židinį“, „Logos“ ar „Soter“? Dėkui Dievui, stiprėja „Artuma“, tačiau ar girdime jos populiarinimo vajų? Ar kunigai ragina skaityti katalikišką žiniasklaidą? Girdėjau, kad Lietuvos vyskupai planuoja parašyti ganytojišką laišką apie žiniasklaidą. Gerai, tačiau ar jis nebus pavėluotas bent dešimtmetį? Kitas dalykas – ar tikrai Vyskupų Konferencija neturi iš ko išlaikyti bent vieną plačiai visuomenei skirtą leidinį? Gerai, jei, tarkim, nėra lėšų, tai bent turi būti tvirtas moralinis palaikymas.

Prisipažįstu, skaudu, kai matau, jog „XXI amžius“ yra paliktas grumtis dėl išgyvenimo vienas. Apmatau, kai koks nors išsprusęs katalikas šiaušiasi, jog šis laikraštis nepakankamo lygio. O ką mes visi padarėme, kad jis būtų kokybiškesnis? Ar apskritai mes įsivaizduojame, iš kokių lėšų jis gyvuoja? Juk šiandien „XXI amžius“ yra vienintelis katalikiškas laikraštis Lietuvoje. Jei jį užsiprenumeruotų kiekvienas Lietuvos katalikas – tada jis galėtų nukonkuruoti ir „Lietuvos rytą“.

Kai mes steigėme interneto dienraštį, jį suvokėme ne kaip kitos katalikiškos žiniasklaidos konkurentą, bet veikiau kaip naudingą pakeleivį. Štai šiandien spaus-

diname „XXI amžius“, „Artumos“, „Naujojo Židinio“ publikacijas ir jos pasiekia tuos žmones, kurie galbūt iki tol nė negirdėjo apie tokius leidinius. Esu įsitikinęs, kad visi katalikiški leidiniai turi reklamuoti ir remti vienas kitą. Juk visi ne „pinigus kalame“, bet esame Viešpaties vynuogyno darbuotojai.

Dar vienas svarbus dalykas – popiežius Jonas Paulius II daug kalbėjo apie evangelizacijos internete svarbą. Mes neturime pasaulinio interneto tinklo palikti tiems, kuriems nerūpi Dievas.

Žvelgiant iš dvejų metų perspektyvos, ar patiesino jūsų lūkesčiai?

Ar publikos aplovismentai visada yra deramas kriterijus krikščioniui? Manau, kad ne. Taigi nėra paprasta pamatuoti. Mes tikime, kad gyvename iš Viešpaties malonės. Norėtume, kad Viešpaties didėtų, o mažėtų bernardinai.lt. Aišku, turime pasidžiaugti, jog susiformavo keliolikos tūkstančių kasdinių skaitytojų auditorija. Tai net daugiau nei tikėjimės, ir ji vis auga. Kita vertus, matome, kad labai stiprėja ir mirties kultūros jėgos pasaulyje. Taigi pjūtis didelė, o darbininkų tradiciškai trūksta.

Nevengiame politinių temų – ar nenukens kaip Lenkijoje, kur „Marijos radijas“ tapo hierarchų kritikos taikiniu už per didelį politinį angažuotumą?

Lenkijos „Marijos radijo“ vadovas – kunigas. Visi bernardinai.lt darbuotojai – pasauliečiai. Pabrėžiu tai, nes nenoriu, kad atsakomybė už mūsų klaidas kristų ant dvasininkų. Kitas dalykas – per dvejus metus, manau, įrodėme, kad visas politines partijas vertiname ne pagal jų pavadinimą, bet pagal realius darbus. Asmeniškai aš esu „dešiniųjų“ politinių pažiūrų, tačiau visada bandau skirti savo nuomonę nuo bendros bernardinai.lt pozicijos. Pastaroji – pasiūlyti skaitytojui įvairias pozicijas ir leisti pačiam pasirinkti.

Kartais girdime kaltinimų, jog pas mus daugiau nei kitur reiškiasi krikščionys demokratai, konservatoriai. Nemanome, jog šie kaltinimai pagrįsti. Leidžiamė kalbėti visiems. Aišku, gal ką nors erzina, jog pas mus spausdinami tekstai ir tų, kurie neturi pinigų, jog prasibrautų į populiariausius dienraščius ar televizijų kanalus. Mes gi norime, kad politikoje rungtųsi idėjos, o ne pinigai.

Tiesa, kai matome, jog kai kurios temos visuomenėje neleistinai pamiršamos, mes bandome jas priminti. Turiu galvoje sovietmečio okupacijos baisumus ir kovos su okupantais detales. Labai didžiuojusi mūsų nauju ciklu „Laisvės kryžkelės“, kuris skirtas pasipriešinimo okupacijai temai. Deja, didelė dalis Lietuvos žiniasklaidos „pamiršta“ okupaciją. Gal „pamiršti“ padeda valdančiųjų partijų parama?

KĘSTUČIO MIKĖNO PARODA

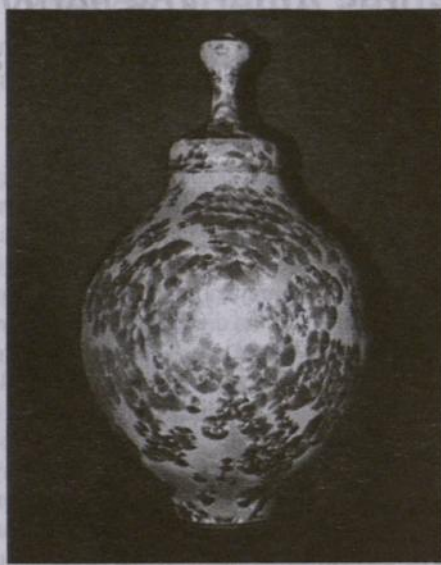
Šį pavasarį, pietinės Kalifornijos visuomenė turės retą progą susipažinti su Kęstučio Mikėno keramikos darbais. Paroda įvyks žinomoje meno galerijoje, Brand Library, Glendale mieste, nuo balandžio 29 d. iki birželio 16

Dvigubas dubuo

d., 2006. Šioje parodoje bus pristatoma apie 50 vėliausių keramikos kūrinių, kurie pasižymi spalvinga kristalizuotąja glazūra ir išskirtina forma.

Kęstučio Mikėno darbų turi Kauno keramikos muziejus bei kolekcionieriai Argentinoje, Ispanijoje, Japonijoje ir Vokietijoje. Tai pat, prieš metus Londone, Anglijoje, išleistoje knygoje, Crystalline Glazes, (Second Edition) autorė Diane Craber, Kęstutis Mikėnas yra pri-

Urna 15 in. aukščio

statomas kaip vienas iš 14-kos keramikų pasaulyje kurie yra sėkmingai išvystę sudėtingą techniką išgaunant skaidrius kristalo puošmenis susiformavusius glazūroje. Kęstučio Mikėno kristalo glazūros kūriniai iš karto pagausa žiūrovo akį ir keičiasi kartu su šviesos niuansais. Šviesoje stebėtini kristalai tarsi plūduriuoja glazūros fone, primena snaiges bei su perlo blizgesiu apsalusi stiklą.

N.B.

Stebina bernardinai.lt labai didelis temų spektras. Čia galima rasti net anekdotų ar receptų.

Okupacija įdiegė mitą, kad būti krikščioniui – tai gyventi susigūžus. Katalikybė mums siūlo visavertį gyvenimą. Tai yra gyvybės pilnatvės religija. Taip pat esu įsitikinęs, kad krikščioniui gali rūpėti ir sportas, ir receptai, ir mados. Krikščioniui reikia ir anekdotų. Tačiau, aišku, turi būti aiškūs prioritetai. Jei rašytume vien apie kulinariją ir pramogas, manau, nebūtume verti katalikiško dienraščio vardo.

Kita vertus, mes sąmoningai saugome skaitytoją nuo didžiulio balasto, „informacinių šiukšlių“, kurių apstu daugelyje nūdienos leidinių. Turiu galvoje horoskopus, tuštybes iš „aukštuomenės“ gyvenimo, skandalus dėl skandalų. Viso to nerasite bernardinai.lt.

Kokie jūsų dienraščio santykiai su Dž.Sorošu?

„Vakaro žinių“, „Respublikos“ ir kai kurių valdančiosios koalicijos politikų propagandą vertinu kaip piktojo veikimą. Matyt, kažkam esame nepatogūs? Kažin ar prasminga dar kartą aiškinti mūsų santykį su Dž. Sorošu. Mano nuomone, yra už ką šį žmogų gerbti, tačiau yra

labai daug nepriimtinių jo idėjų. Deja, tiems, kurie šias idėjas šiandien kritikuoja, paprastai rūpi ne visuomenės gerovė, o egoistiški interesai.

Mes kategoriškai pasisakome prieš narkotikų legalizavimą, palaidumą dorinio auklėjimo srityje, kosmopolitizmo propagavimą. Niekada nesvarstau, kaip tam tikrą idėją, reiškinį vertina Dž.Sorošas. Man svarbu, kaip tai vertina Kristus.

Dar vienas dalykas – nesame nei tiesiogiai, nei netiesiogiai Dž.Sorošo finansuojamas dienraštis.

Ko turėtume tikėtis iš bernardinai.lt artimiausiu metu?

Daug kas įvyksta spontaniškai, todėl nėra paprasta planuoti. Tikimės artimiausiu metu stiprinti tris sritis: dar idėmiau domėsime korupcijos tema, daugiau dėmesio skirsime rubrikai „Išėivija“ ir gerokai suaktyvinsime rubriką „Religinė informacija iš Lietuvos“.

Kita vertus, labai norėtume pakalbinti kuo daugiau krikščionių, kurie užima atsakingas pareigas. Norime būti ne tik druska, bet ir rodyti šviesą, nes šiandien žmonėms kaip niekada reikia vilties.

Kalbino L.G.

Šiaurės Amerikos lietuvių Muzikos sąjungos seimą pasitinkant

Malonu matyti, kad pasirošimas Dainų šventei patikėtas jaunajai mūsų kartai rieda taip tvarkingai pirmyn. Su Dainų švente yra vilties atgaivinti ir muzikų bei muzikų remiančių suvažiavimo, ŠALMS, seimo tradiciją, kuri buvo dažniausiai rišama su praėjusiomis Dainų šventėmis.

Todėl ir ši kartą sekančią dieną po š.m. įvyksiančios Dainų šventės kviečiame muzikus ir kitus kultūrininkus, palaikančius mūsų muzikinę gyvybę į **ŠALMS seimą, kuris įvyks pirmadienį, liepos 3 d., 10:00 val. ryto** Chicagos Jaunimo centre. Užsakytos Šv. Mišios už mirusius sąjungos narius, po jų bendri pusryčiai centro kavinėje, sąjungos naujos valdybos rinkimai ir naujo "Muzikos Žinių" redaktoriaus suradimas. Bandykime visi pergalvoti, ką norėtumėme siūlyti į redaktorių ir į valdybą ir kokiame mieste norėtumėte matyti sėkmingai dirbančią naują sąjungos valdybą. Jei būtų visuotinas pritarimas, reiktų siekti sąjungai tokio pat statuso, kaip tautinių Šokių institutas, teisiškai įsikorporuojant į Amerikos valstybės įstaigas. Tuo atveju kitai Dainų šventei būtų užtikrinti finansiniai pamatai ir nebereiktų siūlo galo ieškoti. Seimo dalyviai turės progą susipažinti su nepaprastais muzikiniais turtais, sukauptais ten pat Jaunimo centre esančiame Žilevičiaus-Kreivėno Muzikologijos archyve. Šiam archyvui reikalingas visų ŠALMS narių

dėmesys. Seimo proga ne tik susipažinsit su juo, bet apsvarstysit ir jo ateitį, kaip sąjunga turėtų prisidėti, kad archyvas klestėtų. Malonėkite susitvarkyti savo kelionės į Dainų šventę planus, kad galėtumėt keliom valandom (nuo 10 val. ryto iki 1 val. p.p.) dalyvauti.

Sąjunga leidžia žurnalą *Muzikos žinios*. Jis prasmingai atspindi šio laikotarpio mūsų muzikinę lituanistiką. Lietuvos muzikos institucijos pagarbiai atžymėjo mūsų žurnalo 70 metų sukaktį, ir Klaipėdos universitetas surengė visų nuo 1934 m. išleistų žurnalo numerių parodą. Jei kiek daugiau visi prisidėtų savo straipsniais, žurnalas būtų įdomesnis ir reikšmingesnis. Nuo 1934 m. žurnalą leido vargonininkai – gal kartais ir menkesnio pasirošimo žmonės – tiek muzikoje, tiek lietuvių kalboje. Jau daugelį metų sąjungos revizorius Manigirdas Motekaitis kruopščiai patikrina sąjungos išdą. Paskutiniu metu dauguma narių žurnalą dosniai remia, todėl kasmet surenkame pakankamai pinigų leisti vis naują numerį, todėl mums nevalia pasiduoti. Užsidaryti būtų lengviausias sprendimas, bet kažin, ar gudrus?! Tuo nelaimingu atveju, jei būtų siūlymas žurnalo leidybą sustabdyti, reikia balsavimo ir nutarimo, kam perduoti išdą. Be abejo, susirinkus, būtų gera proga pasidalinti ir Dainų šventės išpučiais. Apie savo dalyvavimą (ir kiek asmenų) prašau pranešti ar palikti žinutę nevēliau Memorial Day (gegužės 29 d.):

Faustas Strolia,

15325 Sequoia St.,

Oak Forest IL, 60452

arba e-mail: there8c@comcast.net

tel.: (708) 687-1430

Prieš 50 m. Chicagoje įvykusio seimo dalyviai

PREL. EDMUNDAS J. PUTRIMAS

Lietuvos Vyskupų Konferencijos delegatas
užsienio lietuviams katalikams

“Pasilikite su mumis” (Lk 24:30)

Šv. Velykų proga sveikinu jus, brolius ir seseris Kristuje, išsibarčiusius po visus pasaulio kontinentus, kraštus, miestus ir kaimus.

Dėl įvairių istorinių, asmeninių priežasčių lietuviai pasitraukė, emigravo iš Lietuvos į kitus pasaulio kraštus arba, ne savo valia, net buvo ištremti į tolimus Sibiro tundras. Kiek tenka man susipažinti su lietuviais ir jų šeimomis, parapijomis, misijomis ir bendruomenėmis pasaulyje, esu pastebėjęs, kad vieni prisimena Lietuvą su nostalgija ir ilgesiu, kiti didžiuojasi savo kilme ir išlaiko religines ir tautines tradicijas su pasididžiavimu. O kiti, asimiliuodami į vietinę visuomenę, atitolsta nuo savo tapatybės.

Mes skaitome Luko Evangelijoje (25:13-35), po Jėzaus Kristaus kančios įvykių ir Prisikėlimo, kad du Apaštalai iškeliavo iš Jeruzalės į Emauso miestelį. Beeinant jie sutiko svetimą keleivį ir besikalbėdami su juo, apaštalai jį užkvietė sakydami, kadangi jau vakaras, “pasilikite su mumis” vakarienei (Lk 24:29). Jiems bevalgant vakarienę jie atpažino, kad tas “svetimas keleivis” yra Prisikėlęs Jėzus Kristus.

Švęsdami Jėzaus Kristaus Prisikėlimo šventę, linkiu

jums per šias Velykas ir kasdieniniame gyvenime atpažinti Kristaus artumą ir nebijoti Jį pasikviesti “pasilikti su mumis”.

Tegul šios Velykos būna proga jums giliau jas įvertinti ir įprasminginti įpindami savo šeimos bei mūsų lietuviškas religines tradicijas, kurios kyla iš mūsų tautinės prigimties ir padeda išreikšti Velykų šventės džiaugsmą. Net Popiežius Jonas Paulius II yra rašęs, “...kad kiekvienai kultūrai krikščionys turi rodyti tinkamą pagarbą, nes joms ne tik galima ką nors pasakyti ar duoti bet ir daug ką išgirsti bei priimti. Šiame kultūrų dialogo procese patvirtindama, kas kiekvienoje jų yra gera ir teisinga, kartu siekiant pašalinti kliūtis kelyje į tikėjimą...” kad gyvasis Kristus visuomet būtų pripažintas ir pasiliktas su mumis.

“Kas laimins mūsų žemišką kelionę, Rūpintojėli, jei nebus Tavęs? Rūpintojėli, Rūpintojėli, nepalik mūs krašto, nepalik širdžių” (giesmė: Rūpintojėlis).

Linkiu visiems palaimintų Šv. Velykų!

Jūsų Kristuje,

Edm. Putrimas

Prelatas Edmundas J. Putrimas

Velyknaktis Vilniaus arkikatedroje

(atkelta iš 1 psl.)

Visi trokštame tokios meilės. Tačiau visų pirma patys esame kviečiami mylėti. Meilė – kiekvieno žmogaus esminis troškimas ir gebėjimas. Turime daugybę gražiausių žmogaus meilės pavydžių, kurie žemę priartina prie Dangaus karalystės. Mūsų meilės šaltinis yra Dievas, iš kurio visi galime pasisemti jėgų mylėti ir kurti žemėje gerį bei grožį.

Evangelija nesibaigia Kristaus Prisikėlimu ir Žengimu į Dangų. Ji tęsiasi mūsų gyvenime. Kiekvienas susitikimas su Prisikėlusiu iš mirties Viešpačiu kviečia ir ragina mus tęsti gėrio ir meilės triumfą. Ne mirčiai ir blogiui priklauso paskutinis žodis. Dievo įsiterpimas į žmonijos istoriją pasuko ją amžinojo gėrio ir džiaugsmo link. Džiugus Velykų šventės virpulys tepaliečia mūsų širdis, tepripildo jas troškimo nešti pasauliui gerį, būti Dievo meilės šviesa, liudyti pergalę prieš blogį. Kad nepailstume šiame kelyje, Viešpats subūrė mus į didžiąją Bendriją. Bažnyčia nepavargs ir nepaliaus skelbusi: Jėzus Kristus, Dievo Sūnus yra mūsų Išganytojas ir Gelbėtojas! Eikime susitikti su Juo! Telydi mus šioje kelionėje tikėjimas, viltis ir meilė.

**Velykų džiaugsmo ir
paguodos visiems lietuviams!**

Tėv. BENEDIKTAS JURČYS, OFM
Pranciškonų provincijolas

Kristaus Prisikėlimo šventėje

mieliems mūsų skaitytojams, bendradarbiams
ir dosniems mūsų rėmėjams
linkime skaidraus Velykų džiaugsmo ir
geriausios sėkmės!

DARBININKO redakcija ir administracija

SĖKLOS DERLINGOJE ŽEMĖJE: Neringos stovyklos stebuklai

Kai kurie tiki stebuklais, o kiti – ne. Aš tvirtai tikiu kasdieniniais Dievo stebuklais, kurie mus daug kur supa, o ypatingai Neringos stovykloje.

Nuo mažų dienų, sekdamą savo mamą, dirbančią Neringoje, pajutau ypatingą ryšį su šiuo unikaliu Lietuvos kampeliu Vermonto valstijoje. Stovyklaudama turėjau galimybę kurti, draugauti, juokauti, mokytis su savo namelio draugėmis, kurios iki šiol man lieka brangios. Per eilę vadovavimo metų, pradėjau truputį giliau suprasti Neringos reikšmę Amerikos ir Kanados lietuviams.

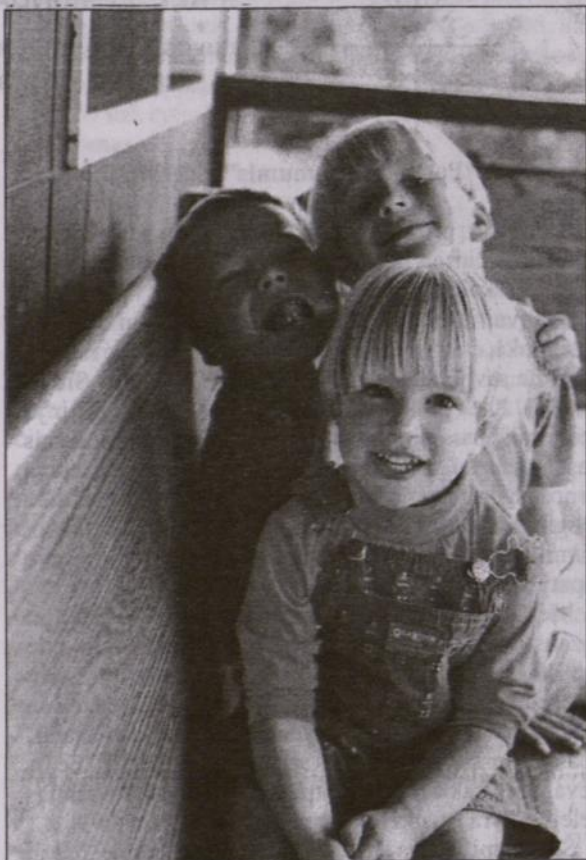
Dabar pradedu savo ketvirtuosius stovyklos vedėjos pavaduotojos darbo metus. Kartais truputį atsibosta registracijos popierizmas ir ranka nekyla rašyti dar vieną paramos prašymą. Tačiau stabtelėjus pamąstyti, greitai vėl atsiranda įkvėpimas tęsti savo darbus Neringai, nes ši vieta yra iš tiesų labai svarbi.

Kas suteikia tą įkvėpimą? Mane skatina tas potencialas, kuris glūdi kiekviename vaike, kuris atvyksta į stovyklą. Atvykę į saugią ir įdomią vietą pagyventi savarankiškiau nei namuose, vaikai Neringoje turi galimybę puoselėti savo talentus ir net atrasti naujus sugebėjimus savyje. Ar tai išėjimas į sceną, šokiai, dainavimas, sporto rungtynės, ar diskusijos apie moralę, nežinia kokia pamokėlė paveiks stovyklautoją visam gyvenimui, nežinia kaip ta patirtis padės stovyklautojui gyvenime. Neringa yra tarsi derlinga žemė, pilna galimybių mokytis, o stovyklautojai yra sėklos. Kartais Neringos dėka iš tų sėklų išdygsta stebuklai, kurie reiškiasi Išeivijos, Lietuvos ir bendrai žmonijos tarpe.

Linkiu visiems vaikams turėti galimybę su savim susipažinti taip, kaip įmanoma Neringoje, o paskui su pasauliu dalintis savo stebuklais.

Dainora Kupčinskaitė
Neringos stovyklos
vedėjos pavaduotoja

Norinčius daugiau sužinoti apie Neringos programas lietuvių bei anglų kalbomis vaikams arba šeimoms kviečiame apsilankyti www.neringa.org svetainėje arba skambinti vedėjai Vidai Strazdienei vida@neringa.org 978-582-5592. Iki pasimatymo Neringoje!

Vaikai Neringoje

Gary Snyder nuotrauka

Vaikai Neringoje

Lilijos Kulbienės nuotrauka

Putnam, CT**Lietuvos Nepriklausomybės
šventę prisiminus**

Beveik per visas Jungtines Amerikos Valstijas nuaidėjo Lietuvos Nepriklausomybės minėjimai. Š. m. kovo 12 d., Putname, CT, susirinko JAV Lietuvių Bendruomenės Rytų Connecticut apylinkė ir visi jos bičiuliai. Pradžioje buvo sukalbėta bendra malda, tylos minute pagerbti į amžinybę iškeliavusieji Lietuvių Bendruomenės nariai, bei iškilmingai sugiedoti Jungtinių Amerikos Valstijų ir Lietuvos himnai. Renginį pradėjo pirmininkas Vytautas Alksninis, kviesdamas gyvenančius išeivijoje išlaikyti lietuviškumą ir organizuoti pagalbą Lietuvai.

Šiais metais paskaitą skaityti buvo pakviestas profesorius Stasys Goštautas. Jis kalbėjo apie Lietuviškos spaudos draudimo metus, sunkumus, iššūkius bei laimėjimus. Linksmą meninę programą atliko Lietuvių etnografinis ansamblis "Sodžius" iš New Britain, CT, vadovaujamas Raimondos Jalinskienės. Lietuvių liaudies gyvybingos dainos bei pučiamųjų instrumentų muzikiniai kūriniai pripildė dalyvių širdis džiaugsmu ir pilnatve. Meninę programą pratęsė Romas Drazdauskas, akordeonu išliedamas iš dūšios sentimentalias, lietuvių sielai artimas melodijas. Renginio pabaigoje kiekvienas atvykęs galėjo pasivaikinti skaniais užkandžiais bei pabendrauti viens su kitu kaip tikri broliai ir seserys lietuviai.

Kalba prof. Stasys Goštautas

Kol lietuviškos šventės minimos išeivijoje, tol lietuviška dvasia gyva, kad ir būnant toli nuo tėvynės. Kiekvienas mūsų tautietis, norintis išsaugoti tą savo tėvų turtą – meilę Lietuvai, turi jausti pareigą ir garbę, kiek leidžia jėgos organizuoti bei dalyvauti panašiuose lietuviškuose susibūrimuose.

Kristina Grabytė

Lietuvių etnografinis ansamblis "Sodžius" (iš k.): vadovė Raimonda Jalinskienė, Paulius Černiauskas, Birutė Sakalauskienė, Vaiva Butrimienė, Dalia Rozgienė, Jurgita Šičiūtė, Diana Malinauskienė, Evaldas Malinauskas

*Worcester, MA**Tėvyne Lietuva,
per amžius būk laisva*

Worcesterio lietuvių Organizacijų tarybos rengta Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo 88 metų sukaktis vyko vasario 19 d. Gražus saulėtas rytas, bet stiprus šiaurės vėjas mums buvo labai negailestingas ir šilti saulutės spinduliai neįstengė sušildyti net mūsų veidų. Visi skubėjome į Šv. Kazimiero parapijos bažnyčią. Amerikos, Lietuvos ir lietuviškų organizacijų vėliavos sustatytos altoriaus šonuose. ALRK Moterų sąjungos 5-tos kuopos kai kurios narės dalyvavo pasipuošusios tautiniais drabužiais. Marytė Tamulevičienė ir Janina Miliauskienė žuvusių pagerbimui atnešė ir padėjo trijų spalvų vainiką prie altoriaus.

Šventė pradėta Šv. Mišių auka už Lietuvą. Koncelebravo parapijos kleb. kun. Ričardas Jakubauskas (jis pasakė ir pamokslą) ir buvęs ilgametis šios parapijos vikaras kun. Jonas Petrauskas, MIC, iš Thompson, CT. Visus mišių skaitinius paskaitė Bernadeta Harris, šių eilučių autorės dukra. Jos dukrelės Onytė ir Rožytė jau keletą metų sekmadieniais tarnauja per lietuviškas Šv. Mišias. Aukojimo dovanas prie altoriaus atnešė Danutė Miner ir Giedrė Razvadauskaitė. Įspūdingai giedojo parapijos choras, vadovaujamas vargonininko David Moulton. Po Mišių sugiedoti Amerikos ir Lietuvos himnai; tada visi pamaldų dalyviai perėjo į salę po bažnyčia, kur vyko tolimesnė šventės tąsa.

Petras Molis, Organizacijų tarybos pirmininkas, trumpai visus pasveikino ir pareiškė: švenčiame 753 metus nuo Lietuvos valstybės įkūrimo, 88 metus – nuo Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo ir 16 metų nuo Lietuvos prisikėlimo. Lietuva laisva, bet mūsų parama dar labai reikalinga našlaičiams ir seneliams.

Programai vadovavo Organizacijų tarybos vicepirmininkas Romas Jakubauskas. Jis kvietė visus prisidėti prie lietuviybės išlaikymo išeivijoje ir Lietuvoje. Tylos minute pagerbti visi žuvusieji už Lietuvos laisvę. Invokaciją skaitė kleb. kun. Ričardas Jakubauskas. Programos vedėjas perskaitė JAV Lietuvių Bendruomenės rezoliuciją, kuri vienbalsiai buvo priimta ir ilgais rankų plojimais patvirtinta. Jis pristatė pagrindinę šios šventės kalbėtoją dr. Dalią Giedrimienę iš Hartford, CT. Prelegentė su malonia šypsena padėjo už pakvietimą, paskleisdama gerą nuotaiką visų tarpe. Pareiškė, kad jos tema bus: *Lietuva, jos praeitis, dabartis*. Lietuvos istorija prasideda ne tik nuo 1918 metų. Ji labai gili, įdomi ir neišsakoma. Daugelis gal jau esame primirę. Įdomu ir gera bus prisiminti Mindaugo karūnavimo laikus, lietuvių kovas, didybę, galybę, caro priešpauą, trukusią daugiau šimto metų kol pagaliau 1918-tais metais įvyko Lietuvos

Nepriklausomybės paskelbimas. Visi ėjo savanoriais nuo paskutinių priešų apginti laisvę. Dar iki šių laikų yra likęs vienas kitas savanoris. Beginkliai ėjo kaimo vyrai. Jauni, seni, daugiau, mažiau išsimokslinę ir visai bemoksliai. Visi vieningai dirbo tėvynės gerovei. Trumpas buvo (tik 22 metai) laisvės laikotarpis, bet Lietuva sužydėjo ir lygiagrečiai stovėjo kitų tautų tarpe. 1939 m. prasidėjo Antrasis Pasaulinis karas. 1940 m. Sovietų Sąjunga okupavo Lietuvą, pradėjo suiminėti žmones ir tremti į Sibirą. 1941 m. Vokietija pradėjo karą su Sovietų Sąjunga, žybtelėjo laisvės žiburėlis, bet 1944 m. vasarą Sovietų raudonoji armija viską naikindama grįžo atgal į mūsų tėvynę ir pradėjo baisųjį genocidą. Lietuva tapo atskirta nuo laisvojo pasaulio. Pasklidome į įvairiausių kraštus: vieni pasitraukė į Vakarus, kitiems prasidėjo tremtis į Sibirą, kuri tęsėsi keliolika metų. Pasilikusieji kentėjo vergiją daugiau kaip dešimtmetį. 1970 m. Kaune susidegino jaunuolis Romas Kalanta, šaukdamas „Laisvės Lietuvai...“ Nubuvome leidžiami net į laidotuves važiuoti. 1988 m. steigiamas atgimimo Sąjūdis, vadovaujamas prof. Vytauto Landsbergio, ir pagaliau, išvargusi, nualinta 1990 metais Kovo 11-tą prisikelia Lietuva... (dėka profesoriaus Vytauto Landsbergio nepalaužiamo ryžto, pasirengusio net gyvybę paaukoti dėl jos laisvės). 1993 m. rugpjūčio 31 d. paskutinis ešelonas sovietų Rusijos karių išvyko iš Lietuvos.

Per 16 laisvės metų Lietuva demokratijos keliu daug atsiekė įvairiose srityse, bet prarado daug savo krašto gyventojų. Jie pradėjo emigruoti į kitus pasaulio kraštus ir tas skaičius kiekvienais metais ne mažėja, bet didėja. Kyla kritiška padėtis dėl lietuvių išlikimo. Lietuvių Bendruomenė atstovauja lietuvių, išsiskirsčiusius visuose pasaulio kraštuose.

Prelegentė paryškino Lietuvos Respublikos Seimo ir JAV Lietuvių Bendruomenės komisijos darbą ir jos priimtas rezoliucijas. Dr. Dalia Giedrimienė, atstovauja toje komisijoje JAV Lietuvių Bendruomenę ir yra išrinkta tarybos nare. Ji ne tik kalbėjo apie komisijos darbus, bet atvežė pluoštelį pačios paruoštų informacijų ir įteikė Organizacijų tarybos pirmininkui Petrui Moliui. Kalbą baigė linkėjimais: „Vardan tos Lietuvos vienybė tezydi“.

Programos vedėjas dėkojo už taip išsamią kalbą, kuri mums ne vienam priminė tuos laikus, kuriuos kai kurie tikrai buvome pamirę. Šventės dalyviai dėkingumą išreiškė karštais plojimais.

Įd. Algis Glodas perskaitė aukotojų sąrašą.

Parapijos choras, vadovaujamas vargonininko D. Moulton padainavo: „Tėviškėle, tėviškėle“, „Aras“, „Žemėj Lietuvos“ ir „Lietuva brangi...“. Tos gražiosios dainos ir giesmės yra neatskiriama lietuvių dalis, tautos dvasios pasireiškimas ir tikslas ją kelti.

Giedrė Razvadauskaitė solo padainavo: partizanų dainą „Mažam kambarėly“ ir dainą „Lietuva“, žodž. Justino Marcinkevičiaus. Dvi sesutės: Onytė Harris paskambino pianinu „Heidenroslein“ komp. Gustav Lange,

o Rožytė Harris - "Prelude" Johan S. Bach. Kitos dvi sesutės Strazdaitės skaitė eilėraščius: Emilija paskaitė eilėraštką "Myliu tėvynę", kurį parašė Jonas Minelga, o Rūta - Vytės Nemunėlio "Muziejiaus sodely". Pati jauniausia dekla-muotoja Paulina Šimkutė, dar neturinti trijų metų, puikiai mintinai išmokusi, padėklamavo ne vieną, bet du eilėraštkus: "Meškiukas rudnosiukas" ir "Du batukai" ir po kiekvieno taip iškilmingai nusilenkdavo, vos galvute nesiekdama salės grindų. Programos vedėjas turėjo keblumą, nes nebuvo tikras, ar Paulina pasieks žemiausiai nuleistą mikrofoną. Pavyko puikiai, plojome visoms mergaitėms taip gražiai atlikusioms programėlę, šaunios lietuvaits - mūsų ateitis. Džiaukimės.

Lietuvos Vyčių 26-ta ir 116-tos kuopos suruošė kavutę ir užkandėlius.

Šventę rengė Lietuvių Organizacijų taryba. Didžiausia renginio darbų dalį atliko tarybos valdyba: pirm. Petras Molis, vicepirm. Romas Jakubauskas, sekr. Giedrė Razvadauskaitė, išd. Algis Glodas, narys Arvydas Klimas.

Janina Miliauskienė

KARDO (KARDŲ) RINKTINĖ

(atkelta iš 5 psl.)

Nuo 1946 m. gegužės 20 d. iki žūties vykdė Žemaičių apygardos Kardo rinktinės vado pareigas. Ginkluotoje rezistencijoje turėjo kapitono laipsnį.

Žuvo Klaipėdos aps. Gargždų vls. Vaitelių k. 1948 m. gegužės 6 d., kai nakties metu nežinomas partizanas atsitiktinio susitikimo metu pradėjo šaudyti į kitus partizanus, palaikęs juos kareiviais ar sribais ir šiomis nelemtai susiklosčiusiomis aplinkybėmis nušovė "Kardo" rinktinės vadą Juozą Kėkštą ir sužeidė partizanus "Dauginį" bei "Kaupą", kuris netrukus mirė.

1950 m. birželio 3 d. Kretingos aps. Darbėnų vls. Nausėdų Ganyklėlių miške, realizuojant agento "Petro" ir jo ryšininko agento "Adomavičiaus" informaciją, surengta čekistinė-karinė operacija, kurioje dalyvavo MGB vidaus kariuomenės 32-ojo šaulių pulko 1-ojo šaulių bataliono kareiviai ir į partizanų buvimo vietą kareivius nuvedęs kareiviška uniforma aprengtas agentas "Adomavičius". Operacijai vadovavo MGB Kretingos aps. sk. viršininkas pplk. Lazarevas. Susišaudymo (ginkluoto susirėmimo) metu žuvo "Kardo" rinktinės vadas Juozas Paulauskas-Bočius, gimęs 1917 m. Kretingos aps. Darbėnų vls. Vaineikių k., partizanavęs nuo 1944 m. Su juo kartu kovos lauke žuvo "Kardo" rinktinės štabo viršininkas Kazys Martinkus-Saga, partizanavęs nuo 1944 m., "Kardo" rinktinės partizanų rajono viršininkas Vytautas Zaleckas-Vaivoras, "Skirmanto" kuopos partizanė Liusė Viluckaitė-Širšynė, partizanavusi nuo 1948 m. ir "Skirmanto" kuopos partizanas Justinas Rimkus-Ažuolas, partizanavęs nuo 1949 m. gruodžio mėn.

XV Ateitininkų kongresas

XV Ateitininkų kongresas vyks **Panevėžyje 2006 m. rugpj. mėn. 18-20 d.d.** Kongreso tema - **Kristuje gyvenkime ir kurkime**. Šiaurės Amerikos Ateitininkų taryba (SAAT) koordinuos Šiaurės Amerikos atstovus į kongresą, bet visi užjūrio ateitininkai kviečiami kongrese dalyvauti.

Kongreso internetinės tinklavietės adresas: www.lietu-vosateitis.org Tinklavietyje galima matyti kongreso programos projektą ir Kongreso Organizacinio komiteto (KOK) posėdžių nuotraukų, rasti registracijos informaciją, ir galima prisijungti prie naujoviško blog'o "Kongreso dienoraščiai". Ateitininkų federacijos tarybos (AFT) iniciatyva sukurto blog'o komunikacijos būdu, ateitininkai gali diskutuoti įvairias temas, ruošiantis kongresui. Netrukus tinklavietėje bus informacijos apie nakvynes (viešbučius vyresniems, galimybes apsistoti "Berčiūnų" stovykloje jaunesniems". Jaunimas ten ras informaciją apie prieškongresinę stovyklą "Berčiūnuose", rugpj. 10-18 dienomis. Informaciją, susijusią su kongresu, norint patalpinti kongresiniame tinklalapyje, siųsti adresu: kongresas@ateitis.lt. Kongreso Organizacinio komiteto darbuose ir posėdžiuose dalyvauja AF dvasios tėvas J.E. vysk. J. Kauneckas, AF pirmininkas L. Serapinas, PKAV pirmininkė I. Bikulčienė, kuri yra KOK pirmininkė, ir įvairūs Panevėžio krašto Ateitininkų valdybos (PKAV) ir ateitininkų sąjungų nariai. Tuo tarpu, Ateitininkų federacijos taryba ir jos specialiai sudarytas komitetas sprendžia kongreso akademinę programą.

Kongreso Organizacinis komitetas pasiruošęs padėti iš toliau atvykstantiems. Vilniuje ir Kaune komitetas žada surasti atsakingą kontakto žmogų. Su jais ir reikės asmeniškai užmegzti kontaktus, o po to jau žmogus Panevėžyje sutiks, viską suderins. Komitetui svarbu žinoti, kokia informacija ar pagalba bus reikalinga. Siūloma pradėti registruotis - anketa paskelbta.

O ar bus iš Šiaurės Amerikos organizuojamų grupių, vykstančių į Lietuvą būtent į Ateitininkų kongresą? Tikriausiai, kad ne. Tačiau tikriausia galima rasti ir derintis su kita jau organizuojama kelionių grupe. Pvz., Prisi-kėlimo parapijos (Toronte) žiniaraštyje parašyta, kad prel. Edis Putrimas organizuoja kelionę į Lietuvą, kuri bus rugpj. 3-20 d.d., o pažymėta kelionių agentūra, Astra (Best Way Travel agentūra, 416-249-7710; astra.bestway@on.aibn.com).

* * *

Šiaurės Amerikos Ateitininkų tarybos vedamos tinklavietėje www.ateitis.org talpinama informacija apie Šiaurės Amerikoje vykstančią ateitininkų veiklą. Ten galima rasti sąjungų ir vietovių ateitininkų veiklos informaciją ir bendrą Šiaurės Amerikos ateitininkų veiklos kalendorių. Kovo mėn. vyks ŠAAT rinkimai.

Informaciją paruošė **Ramunė Kubiliūtė**
Šiaurės Amerikos atstovė į Ateitininkų federacijos tarybą

56-sios Šiaurės Amerikos lietuvių sporto žaidynės

Kaip jau skelbėme anksčiau, 56-sios Š.A. lietuvių sporto žaidynės įvyks **2006 m. gegužės 19, 20 ir 21 dienomis Chicagoje**. Vykdo Chicago ASK "Lituanica" ir Chicago LSK "Žalgiris".

Žaidynių programoje – 2006 metų ŠALFASS pirmenybės šių sporto šakų: a) Krepšinio – vyrų A ir B, moterų, vaikų (1987 m. gimimo ir jaunesnių) ir merginų (1987 m. gimimo ir jaun.). b) Tinklinio – vyrų, moterų ir mišrių (Co-Ed) komandų, c) Plaukimo, d) Šachmatų ir e) St. teniso

Vyrų krepšinio A klasę sudaro iškilesnės komandos, atrinktos ŠALFASS Krepšinio komiteto. Likusios komandos žaidžia B klasėje, kur gali dalyvauti ir vyrų A klasės komandas turinčių klubų antrosios etc. komandos. Principiniai, vaikų A klasės žaidėjams yra leidžiama kartu žaisti ir vyrų A ar B klasėje, o merginoms A – moterų klasėje, kiek laikas leidžia.

Vyrų A ir B krepšinių numatoma pradėti penktadienį, gegužės 19 d., apie 5:00 val. po pietų. Visų kitų klasių krepšinis vyks tik šeštadienį ir sekmadienį.

Vyrų ir moterų tinklinį numatoma vykdyti gegužės 20 d., šeštadienį, o mišrių komandų – sekmadienį. Moterys gali žaisti vyrų komandoje, tačiau neatvirkščiai. Mišrią komandą sudaro 6 žaidėjai. Aikštėje turi būti nemažiau kaip 2 moterys (arba nemažiau kaip 2 vyrai).

Preliminarinė krepšinio ir tinklinio komandų registracija iki balandžio 15 d. imtinai, adresu: dr. Donatas Siliūnas, 5116 Illinois Ave., Lisle, IL 60532-2014. Tel.: (630) 852-3204; fax: (630) 852-4026; e-mail: dsiliunas@aol.com Website: www.lituanica.org

Papildomas ryšys: Svajūnas Masilionis, tel.: (708) 691-3018; e-mail: zalgeris@yahoo.com

Po preliminarinės krepšinio ir tinklinio komandų registracijos bus paskelbta tolimesnė varžybų eiga ir detalės.

Šachmatų pirmenybes vykdo Chicago ASK Lituanica, 2006 m. gegužės 20-21 d.d. Pasaulio Lietuvių centre, 14911, 127th Street, Lemont, IL 60439. Technišką varžybų pravedimą atlieka ŠALFASS šachmatų sekcija.

Bus žaidžiama šveicarų sistema. Turų skaičius, laiko riba ir kiti techniški dalykai bus nuspręsti po išankstinės dalyvių registracijos (gegužės 13 d.), atsižvelgiant į žaidėjų skaičių ir pageidavimus.

Pirmas turas prasidės gegužės 20 d., šeštadienį, 10:00 val. ryto. Registracija – nuo 9:00 val. ryto. Kitų turų tvarka bus nustatyta po išankstinės registracijos, ar vietoje. Dalyvauti kviečiami visi lietuvių kilmės žaidėjai. Priklausomybė ŠALFASS privaloma. Moterys ir mergaitės mielai kviečiamos. Jauniai ir jaunės, žemiau 18 m. bus atžymėti.

Laimėtojai teks Dr. Algirdo Nasvyčio Pereinamoji taurė, įsteigta 1982 m. 2004 m. laimėtojas – Kęstutis Dvareckas (Cleveland, "Žaibas"). Pirmų 3-jų vietų laimėtojai bus apdovanoti ŠALFASS metinių žaidynių medaliais. Numatoma ir piniginių premijų už 3 vietas.

Išankstinė registracija – iki 2006 m. gegužės 13 d. imtinai, pas turnyro vadovą adresu: Paulius Majauskas, 5445 Lee Ave., Downers Grove, IL 60515. Tel.: (630) 769-1010; e-mail: PMajauskas@gmail.com Taipogi sekite ASK Lituanica Website: www.lituanica.org

Papildomas ryšys: Vytautas Nasvytis. ŠALFASS šachmatų vadovas, tel.: (216) 631-0210

Galutinė registracija bus priimama vietoje, varžybų dieną. Platesnė informacija pranešama sporto klubams ir pavieniams šachmatininkams pagal turimus adresus.

Plaukimo ir stalo teniso pirmenybių informacijos yra atskirais pranešimais skelbiamos spaudoje ir platesnėje formoje, pranešamos sporto klubams bei individams. Pakartotinai, pateikiame šių šakų varžybų vadovus, į kuriuos kreipkitės dėl informacijų:

Plaukimo – Algis Norkus, 3 Hardwick Ct., Aurora, IL 60506. Tel.: (630) 466-4661 namų ir (708) 651-1052 cell. E-mail: norkuskmn@aol.com

Stalo teniso – Algirdas Vitkauskas, 905 Warner Ave., Lemont, IL 60439. Tel.: (630) 257-3182; e-mail: Algirdasv2205@comcast.net

Dalyvavimas žaidynėse yra atviras visiems Š. Amerikos lietuvių sporto vienetams bei individams, atlikusiems metinę 2006 metų ŠALFASS registraciją.

ŠALFASS Centro valdyba

2006 m. ŠALFASS

jaunučių krepšinio pirmenybės

Kaip jau anksčiau skelbėme, 2006 m. Š. Amerikos lietuvių jaunučių krepšinio pirmenybės įvyks **2006 m. gegužės 27 ir 28 dienomis, Toronte, Ont., Kanadoje**. Vykdo – Toronto PPSK "Aušra". Pirmininkas Raimundas Paškauskas.

Varžybas numatoma vykdyti šiose berniukų ir mergaičių klasėse: B (1990-91 m. gimimo), C (1992-93), D (1994-95), E (1996-97) ir F "molekulių" (1998 m. gim. ir jaunesnių). F "molekulių" ir, gal būt, E klasėse komandos bus mišrios.

Dalyvauti kviečiami visi ŠALFASS klubai ir kiti lietuvių sporto vienetai, atlikę 2006 m. registraciją ŠALFASS. Komandų skaičius neapribojamas, visose klasėse. Principiniai, jaunesnių klasių žaidėjams yra leidžiama kartu žaisti berniukų komandose. Tačiau neatvirkščiai.

Preliminarinė komandų registracija privalo būti atlikta iki 2006 m. balandžio 20 d. imtinai šiuo adresu: Raimundas Paškauskas, 159 Evelyn Ave., Toronto, ON M6P 2Z6, Canada. Tel.: (416) 604-9261; e-mail: rpask@sympatico.ca

Po preliminarinės registracijos bus paskelbta galutinis varžybų formatas, mokesčiai, galutinės registracijos terminas ir kitos detalės.

Pilnesnę informaciją gauna sporto klubai. Viešbučių ir kitas buitines informacijas pateikia rengėjai. Visais reikalais kreipkitės į Raimundą Paškauską.

ŠALFASS krepšinio komitetas

ŠALFASS Centro valdyba

Šis "Darbininko" numeris iš-eina pavėluotai – gegužės pradžioje. Daugiau apie "Darbininko" ateitį skaitykite 20-tame puslapyje.

The Tablet, Brooklyn/Queens diocезijos oficialus savaitraštis š.m. balandžio 15 d. numeryje, 3-čiame puslapyje įdėjo ilgą, išsamų ir įdomų straipsnį apie Verbų sekmadienį. Apreiškimo parapijoje vykusį margučių dažymą. Čia rašoma net apie šios parapijos istoriją ir dabartines bėdas – kad neturi lietuvių kunigo, kurio labai reikia, nes lietuvių parapijiečių net 700 šeimų lanko lietuviškas mišias. Korespondentė Linda Busetti suklydo, prie šio skaičiaus pridėdama vieną nulį per daug, nes sekmadieniais čia į lietuviškas mišias susirenka tik iki 70 asmenų.

Rinkimai į JAV LB XVIII Tarybą vyks visą gegužės mėnesį paštu. Brooklyn/Queens apylinkės nariai (visi Amerikoje gyvenantys lietuviai ir nelietuviai sutuoktiniai, sulaukę 18 metų amžiaus yra gyvenamosios apylinkės nariai), norintys balsuoti asmeniškai, galės tai padaryti šeštadienį, gegužės 6 d., nuo 11 val. ryto iki 1 val. popiet Atsimainymo par. salėje. Ir taip pat du sekmadienius: gegužės 7 d. ir gegužės 14 d. – po mišių Apreiškimo parapijos salėje. Kiekvienas balsas yra svarbus. Platesnė informacija yra šio numerio "Darbininko" 9 psl.

LB Brooklyn/Queens apylinkės metinis susirinkimas įvyko balandžio 2 d. tuojau po mišių Apreiškimo par. salėje. Jį pradėjo pirmininkė Vida Jankauskienė. Sugiedotas Lietuvos himnas. Pranešimus padarė: pirmininkė Vida Jankauskienė, išdininkė Josephina Senken, narė kultūros reikalams Ramutė

Česnavičienė ir kontrolės kom. pirm. Kęstutis Bileris. Vykusiuose rinkimuose vienbalsiai perrinkti iki šiol buvę jos nariai: Viktorija Čereškie-nė, Monika Kungienė, Josephina Senken ir Raimundas Šližys. Vicepirm. Jonas Kunca išvyksta pastoviam apsi-gyvenimui į Argentina, ir gautas sutikimas kooptuoti kitą narį užbaigti jo likusią vienerių metų kadenciją. Vienbalsiai perrinkta iki šiol buvusi revizijos komisija: Kęstutis Bileris, Marytė Kumet ir Kostas Norvila. Susirinkimas baigtas sugiedant "Lietuva brangi". Sekė vaisės, paruoštos Jono Kuncos.

Emilija Jurgėlienė, gyv. Glendale, NY, sulaukusi 84 metų amžiaus, mirė balandžio 8 d. Atsisveikinimas vyko Walsh LaBella koplyčioje balandžio 10 d., o balandžio 11 d. palaidota Šv. Jono kapinėse šalia savo anksčiau mirusio vyro Antano. Nuliūdime liko sūnus Vytautas, su kuriuo velionė drauge gyveno, ir sūnus Rimantas su žmona Angelika ir anūke Julija.

A.a. Juozo Andrieušio šviesiam atiminimui auکوjo

Lietuvos Kūdikių namams šie asmenys:

Po 100 dol.: Malvina Klivečkie-nė; Liuda Kulikauskienė ir Vytautas Vaičiulis.

Po 75 dol.: Irena ir Viktoras Kirkylai.

Po 50 dol.: Giedrė ir Jonas Stankūnai; Virgilija ir Evaldas Remėzai; Gina ir Edmundas Vaičiuliai; Vanda Vebeliūnienė; Roma ir Algis Vedekai.

Po 35 dol.: Zigmas Dičpinigaitis.

Po 25 dol.: Regina Ridikienė.

Po 20 dol.: Sofija Skobeikienė; Jadvyga ir Antanas Vytuviai.

New Yorko skautams auکوjo šie asmenys:

Po 100 dol.: Vida ir Algirdas Jan-kauskai.

Po 50 dol.: Ramutė ir Algirdas Česnavičiai; Aldona ir Marius Marijošiai; Maria A. Thompson.

Lietuvių Moterų Federacija, Greenwich, CT, nuoširdžiai dėkoja aukotojams už aukas Lietuvos Kūdi-kių Namams; New Yorko skautai dėkoja už jų veiklos prarėmimą.

Elizabeth, NJ

Šiaulių universiteto liaudies muzikos ansamblio "Saulė" koncertas

Kaip ir kiekvienais metais, taip ir šiemet pirmą birželio sekmadienį (birželio 4 d.) Šv. Petro ir Povilo lietuvių parapija maloniai visus kviečia į tradicinį "Lietuvių Festivalį". Šių metų festivalis yra ypatingas tuo, kad jame pirmą kartą parapijos festi-valių istorijoje koncertuos profesio-nalus muzikantai iš Lietuvos. Tai Šiaulių Universiteto liaudiškos muzi-kos ansamblis "Saulė". Aštuonių žmonių ansamblio grupė mums pa-rodys nuotaikingą ir aukšto lygio kon-certą, kurio metu skambės lietuvių liaudies bei kompozitorių sukurtos dainos, romansai bei šokių melodijos.

Ansamblis buvo įkurtas 1972 me-tais. Iki šiol "Saulė" išleido 6 kom-paktinius diskus ir vieną video filmą, su pasisekimu koncertavo daugelyje Europos valstybių, Brazilijoje ir Jung-tinėse Amerikos Valstijose, dalyvavo įvairiuose konkursuose, kuriuose lai-mėdavo ir pirmas ir kitas prizines vie-tas. Į Ameriką "Saulė" atvyksta jau penktą kartą. Jiems audringai jau keletą kartų plojo Los Angeles, Chi-cagos, Clevelendo ir Pittsburgh lietuviai, tačiau Rytų pakrantėje jie kon-certuos tik pirmą kartą. Pasinau-dokite retai pasitaikančia proga pa-matyti gerą lietuvių liaudies muzikos koncertą!

Kaip ir visada, festivalio metu bus lietuviško maisto ir atgaivos, veiks loterija, be to, prieš "Saulės" koncertą keletą šokių dar pašoks ir mūsų parapijos mažieji šokėjai.

Maloniai kviečiame atvykti. Ben-dra festivalio ir koncerto kaina – tik 15 dol. Vaikams iki 10 metų - nemo-kamai, jaunimui nuo 10 iki 19 metų – 10 dol. Festivalio pradžia tuoj pat po 11:00 Šv. Mišių. Parapijos salės adresas yra: **216 Ripley Place, Elizabeth, NJ 07206**. Dėl informacijos galite skambinti Julijai Jesaitienei tel.: 908-313-7221, Rim-gaudui Radzevičiui tel.: 201-317-2625 arba į parapijos Rectory tel.: 908-352-2271. **J.J.**

Kokia "DARBININKO" ateitis?

Periodinis savaitinis "Darbininkas", ėjęs nuo 1915 m. rugsėjo 19 d., o pranciškonų rankose leidžiamas nuo 1951 m. balandžio 16 d., buvo sustabdytas 2001 m. gruodžio 28 d. Bet 2002 m. kovo mėn., jis buvo vėl atgaivintas kaip sumažinto formato mėnesinis 24 psl. laikraštis, einantis iki šios dienos.

Provincijos vadovybės sprendimu, nuo š. m. liepos mėn. mėnesinio laikraščio "Darbininko" leidyba neapibrėžtam laikui suspenduojama. Nutarta, "atėjus laiko pilnatvei" laikraštį "prikelti" Lietuvoje, būsimame Klaipėdos miesto Pranciškonų kultūros ir socialinės veiklos centre.

Laikraščio uždarymas susijęs su daugeliu priežasčių. Svarbiausia jų - š. m. liepos 15 d. baigiasi sutartis su Brooklyno vyskupija, kuri leido ketverius metus "Darbininkui" naudotis jų patalpomis.

Pranciškonų vadovybė jaučia gilią padėką buvusiems "Darbininko" redaktoriams, korespondentams, bendradarbiams, administratoriams, prenumeratoriams, talkininkams ir geradariams. Jų dėka "Darbininkas", nuo 1951 m. pranciškonų rankose, aktyviai gynė ir puoselėjo lietuviškumą, tautinius interesus, rūpinosi Išeivijos likimu Šiaurės Amerikoje ir neužmiršo tautiečių Lietuvoje. Tokiu būdu laikraštis "Darbininkas"

buvo vienas iš patikimiausių ir pa-grindinių informacijos šaltinių. Juo remiantis, Išeivija drąsiai formavo savo mintis ir sprendimus.

Gilią padėką reiškiame Albinai Žumbakienei, kuri daugelį metų darbavosi ir pranciškonų leidykoje - spaustuvėje ir periodiniame "Darbininke". O nuo 2002 m. kovo mėnesio pasirodęs sumažinto formato mėnesinis "Darbininkas", daugelio skaitytojų mėgiamas ir net pamiltas, yra jos rankų vaisius - ir globotas ir išlaikytas ir, svarbiausia, jos redaguotas. Iš viso bus išleisti 52 numeriai. Ji darbavosi savanoriškai - be atlyginimo.

Didžiai įvertiname mūsų Provincijos brolių, ilgametį "Darbininko" spaustuvės vedėją, "Darbininko" administratorių Tėvą Pranciškų Giedgaudą, OFM, šiuo metu šventusį 86-tą gimtadienį. Lietuviškai spaudai jis pašventė 55 metus. Dabar po sunkios operacijos jis sveiksta slaugos namuose.

Laikraščio pavadinimas "Darbininkas" yra registruotas, oficialiai apsaugotas ir be Lietuvos pranciškonų vadovybės sutikimo jo naudoti neleidžiama.

Provincijolas kun. Benediktas Jurčys, OFM

Gegužės ir birželio numeriuose spausdinsime straipsnį "DARBININKO" NUEITAS KELIAS, ėilpusį 2001 m. gruodžio 28 d. paskutiniame periodinio "Darbininko" numeryje. Jį pasirašė Redakcinis kolektyvas ir Leidėjai. Tai bus išsami "Darbininko" istorija, kuri privalo išlikti. Žemiau duodame keletą atskirų ištraukų iš jos. *Redakcija*

Periodinis "Darbininkas" išgyveno 86 metus, 3 mėnesius ir 12 dienų, iš kurių 50 metų (nuo 1951 m. balandžio 16 d.) lietuvių pranciškonų rankose. Jis sustabdytas 2001.12. 28 d.

Sumažintas "Darbininkas" išgyveno 4 metus ir 3 mėnesius (Nuo 2002 m. kovo mėn.). Sustabdomas nuo 2006 m. liepos mėn.

Lietuvių pranciškonų provincijolas Tėv. J. Vaškys, OFM, pakviestas tuometinio Brooklyn, NY vyskupo

Th. E. Molloy kovai prieš čia įsigalėjusius lietuvius komunistus ir jų dienraštį *Laisvė*, 1951 m. Brooklyne įkūrė vienuolyną ir prie jo - spaudos centrą.

ADMINISTRACIJA PRANEŠA: DĖMESIO SKAITYTOJAMS

Skaitykite Pranciškonų vadovybės pranešimą 20 psl., kad tolimesnis "Darbininko" leidimas sustabdomas nuo liepos 1 d.

Skaitytojams, kurie užmokėjo prenumeratą iki 2006 metų pabaigos, grąžinsime pusę tos sumos. Bet reikia:

1. Iki birželio 30 d. parašyti "Darbininkui" laiškeli, kad pageidaujate gauti pusę aukotos sumos,

2. Įdėti sau adresuotą voką su pašto ženklų. Jei negausime Jūsų pageidavimo iki birželio 30 d., tą likusią sumą perduosime Kretingos "Rūpestėlių" labdaros valgyklai.

Čia spausdiname pavardes tų skaitytojų, kurie aukojo 2006 metų "Darbininkui" paremti ir jų čekius gavome iki 2006 m. gegužės 4 d.:

Po 200.00 dol.:

Kęstutis Damereckas, Staten Island, NY

Po 150.00 dol.:

Algirdas Šilbajoris, Ormond Beach, FL.

Po 100.00 dol.:

Mary Aleksandravičius, Bloomfield, CT
Elena Miknius, Thompson, CT
Frank ir Danutė Ventriglio, Adelphi, MD
Aldona Jonynas, Las Vegas, NV
Algirdas Kepalas, Levittown, NY
Ruta G. Andries, Media, PA

Po 75.00 dol.:

Antanina Grajauskas, Cliffside Park, NJ

Po 70 dol.:

Danutė Petrikas, Hudson, FL

Po 60 dol.:

Halina Bagdonas, Ozsk Lawn, IL

Po 50 dol.:

Stanley Aizinas, Foster City, CA
Mrs. A. Semaska, New Britain, CT
Ana Baltutis, Wellington, FL
John Indriunas, Roselle, IL
Algimantas Kazakaitis, Boston, MA
Ona Birutė Dalinskienė, Centerville, MA
Liuda Waingortin, Milton, MA
Vita Hodges, Plymouth, MA
Janina Snieška, West Hyannisport, MA
A. B. Gustaitis, Scranton, PA

Po 45.00 dol.:

St. Džiugas, Oak Lawn, IL

Po 40.00 dol.:

Elena Sudzinskas, Putnam, CT
Stanley Liepas, Fort Collins, CO
Dalia Ivaska, So. Falmouth, MA
Kristina R. Karvelis, Northville, MI
Ona Savokaitis, New Brunswick, NJ - prneumerata
Ona Savokaitis, New Brunswick, NJ - atskira auka
Donna Sulmas, Sppringfield, PA

Po 35.00 dol.:

Edmund Juchnevicius, Roselle, NJ

Po 30.00 dol.:

Ona Adomaitis, Gulf Shores, AL
Jonas Mikalauskas, St. Petersburg, FL
Alpha Mikenas, Omaha, NE
Justinas Cesnavicius, Croton on Hudson, NY
Zigmas Maculaitis, Appomattox, VA
Mary Staniskis, Aston, PA

Po 25.00 dol.:

Anna Pakalnis, Waterbury, CT
Stasys Kligys, Homosassa, FL
Jane Gerdvilis, St. Pete Beach, FL
Gintaras Čepas, Quincy, MA
K. ir A. Lietuvninkas, Worcester, MA
Valentinas Melinis, Brick, NJ
Val Raugas, Hazlet, NJ
Danute Surdenas, Turnersville, NJ
Peter Brazauskas, Paramus, NJ
Stasė Ozalas, Amsterdam, NY
Irena M. Galinis, Lemont, IL.

Daugiau N. Yorko žinių - psl. 19

Padėka

Tautos fondo Mokyklų įdukinimo ir labdaros komisija nuoširdžiai dėkoja mieliems tautiečiams, kurie aukojo partizanų literatūros parūpinimui Lietuvos mokykloms.

Aukotojų sąrašas nr.3

Jurgis ir Nijolė Valaičiai – 4,000 dol. (antrą kartą)

Dr. Nijolė Bražėnaitė – 250 dol. (trečią kartą)

Dr. O. Gregori – 250 dol. (antrą kartą)

Vytautas Maželis – 200 dol.

Elena Barnet – 200 dol.

Rimantas Bitėnas – 150 dol.

Ann Varinski – 114 dol.

Apolonija Andrašiusas – 100 dol.

(antrą kartą)

Juozas Ardys – 100 dol.

Loretta Stukas – 100 dol.

A. Valavičius – 55 dol.

Juozas Baužys – 50 dol.

Mr. Mrs. Tautvydas – 50 dol.

Walter Wangel – 50 dol.

(Aukotojų sąrašas bus tęsiamas sekančiuose "Darbininko" nr.)

Vincas Tercijonas išskeliavo Amžinybėn

Neilgai sirgęs Vincas Tercijonas mirė lapkričio mėn. 2005 m., Gaitersburg, MD, dar nesulaukęs 70 metų. Vincas buvo gimęs Kaune. Su tėvais pasitraukė į Vakarus 1944 m. ir karui pasibaigus, gyveno Hanau, Vokietijoje. 1949 m. emigravo į Ameriką, apsigyveno Brooklyne, NY. Baigęs gimnaziją, savanoriu išėjo į kariuomenę, kur buvo apmokytas "Signal Core" ir nusiųstas į Alaską. Ten dirbo prie radijo instaliacijos. Darbas jam patiko, gerai sekėsi. Jo techniški gabumai buvo gerai įvertinami, nuolatos buvo siunčiamas į įvairius seminarus. Ten dirbo 6 metus. Vėliau, dirbdamas kompanijose, daug keliavo po visą pasaulį ir mėgdavo pasakoti apie įdomius nuotykius iš kelionių. Grįžęs į New Yorką vedė ir augino šeimą. Mėgdavo fotografuoti, žuvauti. Buvo draugiškas, paslaugus ir, kaip žmonės sako, turėjo auksines rankas. Visi techniški darbai jį domino. Mokėjo pataisyti paprastas mašinas ir komplikutas komunikacijos sistemas. Nuo 1975 m. pradėjo dirbti Contel Assoc. kaip "sr. technician and field engineer" ir pakilo iki "principal engineer". Išėjęs į pensiją planavo keltis į Floridą. Bet, deja, nespėjo. Nuliūdime paliko žmoną Alice, sūnų Matthew, dukterį Lisą, seseris Giedrę Kulpienę ir Aldoną Rygelienę. **Giedrė Kulpienė**

Mirė Petras Bartkus

Petras Bartkus

Petras Bartkus, gyv. Richmond Hill, NY, po ilgesnės ligos mirė balandžio 18 d. Atsisveikinimas vyko Kearns laido tuvių koplyčioje, Leferts Blvd., Richmond Hill, NY, balandžio 21 d. Apeigas prie karsto atliko kun. Vytautas Volertas. Laidotuvių mišios buvo V. Atsimainymo par. bažnyčioje balandžio 22 d., kurias aukojo parapijos vikaras kun. V. Volertas. Mišių metu Vilija Butkutė giedojo Gounod "Ave Maria". Palaidotas Šv. Jono kapinėse Middle Village, NY.

Petras gimė Panevėžyje, Lietuvoje. Ten suspėjo baigti gimnaziją. Artėjant rusams, pasitraukė į Vokietiją ir iš ten imigravo į JAV 1949 m. Apsigyveno Brooklyne, vėliau Richmond Hill. 1953 m. sukūrė šeimą su Gražina Versėlyte ir užaugino dukterį Daivą ir sūnų Eriką. Kai vaikai mokėsi Maironio liuanistinėje mokykloje, velionis nuoširdžiai dirbo tėvų komitete. Priklausė Lietuvių Bendruomenei, rėmė Balfą ir kt. lietuvių organizacijas. Ilgus metus dirbo Prudential-Bache kompanijoje.

Nuliūdime liko žmona Gražina, sūnus Erikas, duktė Daiva su vyru Steve ir 4 anūkai: Peter, Rick, Krista ir Jillian.

Ilseks ramybėje!

A. A. ramovėnui BALIUI RAUGUI

mirus, nuoširdžiai užjaučiame žmoną MARIJĄ, dukterį DANGUOLĘ, sūnų VALENTINĄ ir jų šeimą

D. A. SAMUŠIAI

Draugų ir pažįstamų žiniai

Prieš metus laiko - 2005 metų balandžio 12 d.

mus amžinai paliko mano brangi žmona

VIOLETA BARTULYTĖ-ŪZIENĖ

Jūsų visų prašome tą dieną prisiminti VIOLETĄ savo mintyse ir maldose

**Šeimos vardu
liūdintis vyras DONATAS**

Šis "Darbininko" Nr. 4(50) išsiunčiamas gegužės pradžioje. Gegužės mėnesio numeris numatytas išsiųsti birželio pradžioje.

DARBININKAS

341 HIGHLAND BLVD.
BROOKLYN, NY 11207

Monthly Newsletter
Published by Franciscan Fathers
Editorial & Business Office
tel.: 718-827-1351
fax: 718-827-2046
e-mail: darbininkas@hotmail.com

*Redaguoja ir rankraščius savo nuožiūra taiso
REDAKCIJINĖ KOMISIJA.*

Mirė PRANAS BALTAKIS

Kovo 11 dieną visus pritrenkė liūdna žinia, kad tos dienos ankstų rytą iškeliavo Amžinybėn veiklus bendruomenininkas, Palm Beach LB apylinkės valdybos vicepirmininkas **Pranas Baltakis**. Nežinia, kada būtų patyrę apie jo mirtį, jei tuo metu pas jį nebūtų viešėjęs jo brolis vyskupas Paulius Baltakis, OFM, ir radęs jį ankstų rytą sukniubusį prie lovos.

Pranas buvo nepaprasta asmenybė, savo įdomia praeitimi, pasižymėjusi darbštumu ir pareigingumu. Jis buvo gimęs gausioje 11 vaikų šeimoje 1926 m. gegužės 16 d. Latavėnuose, Troškūnų vls., Panevėžio apskr. Bolševikams antru kartu okupuojant mūsų Tėvynę, jis pasitraukė į Vaka-

Pranas Baltakis

Brangiam broliui
A. A.

PRANUI BALTAKIUI

mirus, nuoširdžiai užjaučiame
J.E. vyskupą Paulių Baltakį, OFM, ir visą Baltakių šeimą.

Washingtono Ateitininkai

A. A.

PRANUI BALTAKIUI

iškeliavus amžinybėn, gilią užuojautą reiškiamo jo broliui,
J.E. vysk. Pauliui A. Baltakiui, OFM,
Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos pirmininkui,
kitiems giminėms Lietuvoje, draugams bei pažįstamiems
ir drauge liūdime, jungdamiesi maldoje už mylimą brolių.

*Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos Direktorių Taryba
ir raštinės tarnautojos*

rus, kur Vokietijoje – Karsruhe aukštojoje tech. mokykloje nuo 1946 iki 1949 metų studijavo techniką ir aeronautiką. Persikėlęs į JAV, tęsė studijas Pittsburgo ir Princetono universitetuose. Nuo 1954 iki 1958, baigęs studijas, dėstė aeronautiką Pittsburgo universitete. Vėliau dirbo bendrovėse, tiriančiose raketas ir viršgarsinius vėjo tunelius. Po to JAV kariniame *Naval Surface Weapons* Centre Maryland valstijoje, kur dėl paslaptingo darbo net į savo butą negalėjo nieko pasikviesti, išskyrus tik savo brolių dvasiškį, ir tai tik su specialiai jam išduotu leidimu. 1987 m. Silver Springs jis buvo įkūręs aerodinaminių apskaičiavimų nuosavą konsultacinę bendrovę. Su bendradarbiais sukūrė kompiuterinį metodą viršgarsinių lėktuvų bei taktinių sviedinių aerodinamikai apskaičiuoti, kuris ir dabar naudojamas aviacijos pramonėje. Šalia profesinio darbo, aktyviai dalyvavo ir lietuviškoje visuomeninėje veikloje. Jis prisidėjo prie Dainavos stovyklos įkūrimo ir gerinimo. Rašė straipsnius Lietuvių enciklopedijai, išleistai Amerikoje. Priklausė Amerikos lietuvių Inžinierių ir Architektų sąjungai. Pranas priklausė ateitininkams, dalyvavo jų veikloje ir ypač Amerikos Lietuvių Bendruomenėje. Į Floridą atsikėlė prieš 16 metų ir tučtuojau įsijungė į Palm Beach apylinkės bendruomenės veiklą ir į „Dainos“ chorą.

Atsiveikimas su Pranu įvyko, jo seseriai Teresei Gedminienei atvykus iš Lietuvos, kovo 15 d. Royal Palm laidojimo koplyčioje, West Palm Beach mieste. LB vardu atsiveikimo žodį tarė apyl. pirm. K. Miklas, „Dainos“ choro vardu – V. Šalčiūnas, ateitinkų vardu – dr. V. Vaitkus ir BALFo skyriaus – R. Lagūnienė. Sekančią dieną St. Paul of the Cross bažnyčioje buvo aukotos Šv. Mišios už velionį. Jas atnašavo jo brolis vysk. Paulius, asistuojant prel. A. Kontautui. Velionio palaikai bus nuvežti į Lietuvą ir ten palaidoti.

Palm Beach LB valdyba ir biuletenio redakcija reiškia giliausią užuojautą visiems Prano broliams ir seserims; jų šeimoms ir artimiesiems. Visi pasigesime Prano!

K.K.M.

Knygos - geriausia dovana

„Darbininko“ administracija skelbia knygų išpardavimą, kuris tęsis visus 2006-uosius metus. Knygos yra išparduodamos labai žemomis kainomis. Prašome visų skaitytojų pasinaudoti tuo išpardavimu, jei ne dabar, tai ateityje.

Laukiame Jūsų,
mieli skaitytojai, nuomonių,
patarimų ir pasiūlymų
„Darbininkui“:
tel.: 718-827-1351
fax: 718-827-2046
e-mail:
darbininkas@hotmail.com

ŠIAURĖS AMERIKOS LIETUVIŲ MUZIKOS SĄJUNGA

ATSIŠAUKIMAS

į muzikus ir lietuvišką muzikinę gyvybę
palaikančius kultūrininkus

Sekantį rytą po Dainų šventės 10 val. Chicagos Jaunimo centre šaukiamas Šiaurės Amerikos Lietuvių Muzikos Sąjungos visuotinas seimas. Sąjunga įsteigta 1911 m. ir nuo 1934 m. leidžia žurnalą „Muzikos Žinios“, kurios bando atspindėti mūsų užjūrio lietuvišką muzikinę veiklą. Sąjungai per gyvavimo laiką priklausė vargonininkai, vėliau ir kompozitoriai, solistai – vokalistai ir instrumentalistai, ar choristai ir visi, kuriems rūpi palaikyti savą žurnalą ir lietuvišką muzikinę gyvybę. Mūsų seimai būdavo jungiami su dainų šventėmis, kada dauguma narių savaime suvažiuoja. Seimas turi išrinkti naują valdybą ir persvarstyti ateities veiklą. Kviečiame visus, ir naujus narius prisijungti. Apie dalyvavimą prašau pranešti Faustui Stroliai iki Memorial Day (gegužės 29 d.).

Telefonu: (708) 687-1430

paštu: Faustas Strolia

15325 Sequoia St.

Oak Forest, IL 60452

arba e-mail: theres8@comcast.net

RETURN SERVICE REQUESTED

Brooklyn, NY 11207-1999

341 Highland Blvd.

DARBININKAS

SOCIETY OF FRANCISCAN FATHERS OF GREENE, ME

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
BROOKLYN, N.Y.
Permit NO 5417